

ΕΚ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ, ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΕΖΟΥΛΙΔΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΤ. ΜΠΑΛΤΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ Β' Ε.Σ.Υ., ΚΕΝΤΡΟ ΑΚΤΙΝΟΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΩΝ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΩΝ,

Γ.Ν.Α. «Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ»

Wilhelm Conrad Roentgen

Sitzungs-Berichte
der
Physikalisch-medizinischen Gesellschaft
in
WÜRZBURG.

Jahrgang 1896.	Der Abonnementpreis pro Jahrgang beträgt Mk. 4. —. Die Nummern werden einzeln nicht abzugeben. Größere Beiträge erscheinen in Sonderdruck.	No. 8.
-------------------	--	--------

Wing der Stahlstiche 1. bis 10. über die Buch- und Kunstdruckerei in Würzburg.

Inhalt. *Konrad Röntgen:* Demonstration des sogenannten „Vogelkugelschusses“
Debes: Jenseits aus Battenberg in Hagen (Fortsetzung), pag. 129. —
W. C. Röntgen: Ueber eine neue Art von Strahlen, pag. 132. —
Walden: Walden: 48. Jahresbericht der physikalisch-medizinischen
 Gesellschaft zu Würzburg, pag. 147. — Mitglieder-Verzeichnis, pag. 148.

Am 28. December wurde als Beitrag eingereicht:
W. C. Röntgen: Ueber eine neue Art von Strahlen.
 (Vorläufige Mittheilung.)

1. Lässt man durch eine Hülfsförmige Vacuumröhre, oder einen genügend evacuirten *Lenard'schen, Crookes'schen* oder ähnlichen Apparat die Entladungen eines grösseren *Ruhmkorff's* gehen und bedeckt die Röhre mit einem ziemlich eng anliegenden Mantel aus dünnem, schwarzem Carton, so sieht man in dem vollständig verdunkelten Zimmer einen in die Nähe des Apparates gebrachten, mit *Bariumplatinocyanid* angestrichenen Papierschirm bei jeder Entladung hell aufleuchten, fluoresciren, gleichgültig ob die angestrichene oder die andere Seite des Schirmes dem Entladungsapparat zugewendet ist. Die Fluorescenz ist noch in 2 m Entfernung vom Apparat bemerkbar.

Man überzeugt sich leicht, dass die Ursache der Fluorescenz vom Entladungsapparat und von keiner anderen Stelle der Leitung ausgeht.

2. Das an dieser Erscheinung zunächst Auffallende ist, dass durch die schwarze Cartonhülle, welche keine sichtbaren oder ultravioletten Strahlen des Sonnen- oder des elektrischen Bogenlichtes durchlässt, ein Agens hindurchgeht, das im Stande ist, lebhaft Fluorescenz zu erzeugen, was man wird deshalb wohl zuerst untersuchen, ob auch andere Körper diese Eigenschaft besitzen.

Man findet bald, dass alle Körper für dasselbe durchlässig sind, aber in sehr verschiedenem Grade. Einige Beispiele führe ich an. Papier ist sehr durchlässig: 1) hinter einem eingebun-

*) Mit „Durchlässigkeit“ eines Körpers bezeichne ich das Verhältniss der Helligkeit eines dicht hinter dem Körper gehaltenen Fluoreszenzschirmes zu derjenigen Helligkeit des Schirmes, welcher dieser unter denselben Verhältnissen aber ohne Zwischenschaltung des Körpers zeigt.

Η πρώτη σελίδα της πρόδρομης ανακοίνωσης

WILHELM CONRAD ROENTGEN (1854-1923)

01/04/1875: Καθηγητής Φυσικής και Μαθηματικών στην Αγροτική Ακαδημία του Hohenheim στην Würtemberg

01/10/1876: Αναπληρωτής Καθηγητής Θεωρητικής Φυσικής στο Strassburg

01/04/1879: Καθηγητής Φυσικής στο Πανεπιστήμιο Ludwig στο Giessen

01/10/1888: Καθηγητής Φυσικής στο Πανεπιστήμιο του Würzburg

23/12/1895: Υπέβαλλε στην «*Physikalisch Medizinischen Gessellschaft*» του Würzburg την πρόδρομη ανακοίνωση:

«*Über eine neue Art von Strahlen*»

09/03/1886: Υπέβαλλε στην «*Physikalisch Medizinischen Gessellschaft*» του Würzburg την δεύτερη ανακοίνωσή του με τον ίδιο τίτλο

01/04/1900: Καθηγητής Φυσικής στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου

1901: Απονομή του Nobel Φυσικής

1920: Απεχώρησε από το Πανεπιστήμιο του Μονάχου και ονομάστηκε επίτιμος Καθηγητής

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΛΥΧΝΙΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΚΤΙΝΩΝ Χ

1) «Λυχνίες ιονισμού μέσω αερίων»

Λυχνία Hittorf-Crookes

Λυχνία Lenard (με αυτές ο W.C.Roentgen ανακάλυψε τις ακτίνες Χ)

2) «Λυχνία υψηλού κενού-παραγωγής ηλεκτρονίων μέσω πυρακτώσεως»

Λυχνία Coolidge

ΕΞΕΧΟΥΣΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

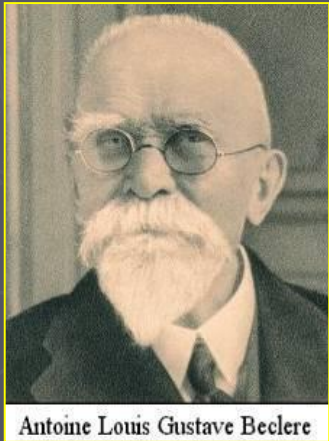
ANTOINE LOUIS GUSTAVE BECLERE (1856-1939)

1896: Ίδρυσε (ιδίοις πόροις) εργαστήριο ακτίνων Χ στο Νοσοκομείο Tenon των Παρισίων

1897: Ξεκίνησε για πρώτη φορά παγκοσμίως η διδασκαλία της Ακτινολογίας, Ακτινολογικό Εργαστήριο, Νοσοκομείου Tenon των Παρισίων

1908: Ιδρυτής και επίτιμος πρόεδρος της «*Société de Radiologie Médicale de France*»

«*Kein Radiologe der Welt hat solche Achtung und Liebe genossen wie Dr. Antoine Béclère*» (κανένας ακτινολόγος στον κόσμο δεν κέρδισε ποτέ την αναγνώριση και την αγάπη όσο ο Antoine Béclère)

GUIDO HOLZKNECHT (1872-1931)

Guido Holzkecht

- 1904: Υφηγητής της *Medizinische Radiologie*, Πανεπιστήμιο Βιέννης
- 1905: Διευθυντής του Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Γενικό Νοσοκομείο Βιέννης
- 1912: Καθηγητής Ακτινολογίας Πανεπιστημίου Βιέννης
- 1914: Επίτιμος Καθηγητής Ακτινολογίας.
- 1914: Ίδρυσε το «*Zentrales Roentgen Laboratorium*» (Κεντρικό Ακτινολογικό Εργαστήριο) του Πανεπιστημίου, Γενικό Νοσοκομείο Βιέννης
- Συνιδρυτής της «*Wiener Roentgengesellschaft*» (Ακτινολογική Εταιρεία Βιέννης)

PHILIPP EDUARD ANTON LENARD (1862-1947)

- 1892: Κατασκεύασε την λυχνία που έφερε το όνομά του
- 1894: Καθηγητής Φυσικής στην Breslau
- 1896: Η ανακάλυψη των ακτίνων X από τον W.C.Roentgen τον εξέπληξε και τον εξόργισε ταυτόχρονα. Δήλωνε: το νέο είδος ακτίνων μπορούσε να ανακαλύψει οποιοσδήποτε πειραματιζόταν με την «λυχνία *Lenard*»
- 1896: Επίτιμος Καθηγητής Θεωρητικής Φυσικής στην Heidelberg
- 1898: Καθηγητής και Διευθυντής του Ινστιτούτου Φυσικής, Kiel
- 1900: Ανακάλυψε τις αρχές του φωτοηλεκτρικού φαινομένου

Philipp Lenard

1905: Απονομή του Nobel Φυσικής

1907: Διευθυντής του Ινστιτούτου Φυσικής και Ακτινολογίας, Heidelberg

1920: Ήρθε σε αντιπαράθεση με τον Albert Einstein στην ημερίδα Φυσικών επιστημών στο Bad Nauheim επί της αρχής της θεωρίας της σχετικότητας

1936: Βραβείο επιστημών από το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα

1945: Εγκατέλειψε την Heidelberg και εγκαταστάθηκε στην Messelhausen στο Baden

WILLIAM DAVID COOLIDGE (1873-1975)

G.E. Research Laboratory, 1909. Από αριστερά:
I. Langmuir, W. Whitney, W. Coolidge

1896: Bachelor's από το Massachusetts Institute of Technology

1899: Ph.D. Φυσικής, Πανεπιστήμιο του Leipzig, Γερμανία

1900: Μέλος του Research Laboratory της G.E. & Co., μετά από πρόταση του ιδρυτή και διευθυντή Willis R. Whitney (1868-1958)

1913: Κατασκεύασε την «*λυχνία Coolidge*», που έφερε ριζική αλλαγή στην εξέλιξη των ακτίνων X

1932-1940: Υπηρέτησε στο Research Laboratory της G.E. & Co.

1940-1944: Αντιπρόεδρος και διευθυντής του Research Laboratory της G.E. & Co.

1926: AIEE Edison Metal

1973: Μέλος του National Inventor's Hall of Fame (100 ετών)

ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ

03(15)/01/1896: Πρωτοσέλιδο άρθρο της Ακρόπολις: «Σπουδαία Ανακάλυψις»

03(15)/01/1896: Νεολόγος των Πατρών: άρθρο με τίτλο: «*Νέα Ιατρική Εφεύρεσις*»

11(23)/01/1896: Πρώτη επιστημονική διάλεξη για τη νέα ανακάλυψη: στο Φιλολογικό σύλλογο Παρνασσός από τον Καθηγητή Φυσικής Πανεπιστημίου Αθηνών Τιμ. Αργυρόπουλο (ενημέρωσε και για τα δικά του πειράματα)

15(27)/01/1896: Η πρώτη ενημέρωση από τον Ιατρικό τύπο. Περιοδικό «*Γαληνός*», άρθρο με τίτλο: «*Περί τών ακτίνων του Roentgen καί τής φωτογραφήσεως τού αοράτου*».

17(29)01/1896: Περιοδικό «*Ιατρική Επιθεώρησις*», άρθρο με τίτλο: «*Η διαμέσου στερεών σωμάτων φωτογράφησις*»

21(03 Μαρτίου)/02/1896: Η πρώτη επιτυχής ακτινογραφία άκρας χειρός υπό του Καθηγητού Τιμ. Αργυρόπουλου. Η Ακρόπολις δημοσίευσε άρθρο με τίτλο: «*Τό αόρατον έν Αθήναις. Η Φωτογραφία. Δοκιμαί Αργυρόπουλου*» και με υπότιτλο: «*Η πρώτη επιτυχία*»

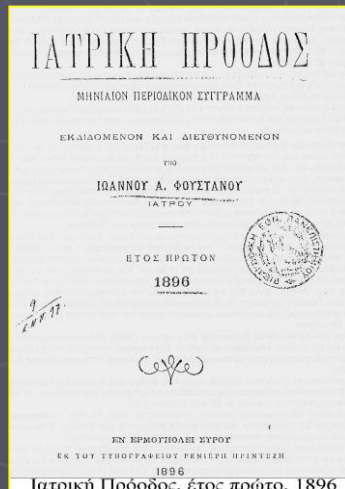
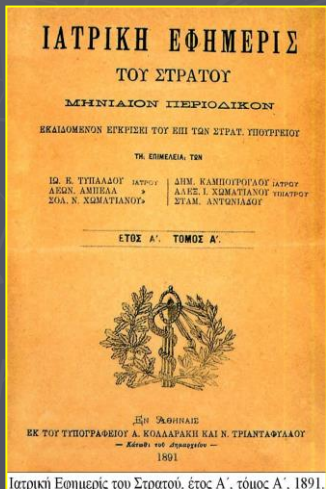
13(25)/03/1896: Περιοδικό «*Ιατρική Επιθεώρηση*»: το σύνολο της πρώτης ανακοίνωσης του W.C.Roentgen

1896: Η πρώτη διεθνής Ελληνική δημοσίευση: Τιμ. Αργυρόπουλος «*Observations sur les rayons X*», «*Comptes rendus (de l' Academie des Sciences)*», 1896;

Ιανουάριος-Ιούνιος: 1119

Απρίλιος 1896: Περιοδικό «*Ιατρική Εφημερίδα του Στρατού*»: άρθρο του στρατιωτικού ιατρού Σόλωνα Χωματιανού με τίτλο: «*Η φωτογραφία των αοράτων*»1896 (άγνωστη ημερομηνία): Περιοδικό «*Ιατρική Πρόοδος*»: άρθρο για την ανακάλυψη των ακτίνων Χ, που έμοιαζε με αυτό της Αυστριακής εφημερίδας «*Die Presse*»)1897: Η πρώτη Μονογραφία υπό Κ. Μαλτέζου, με τίτλο: «*Αι καθοδικαί ακτίνες καί αι νέαι ακτινοβολίαι*»

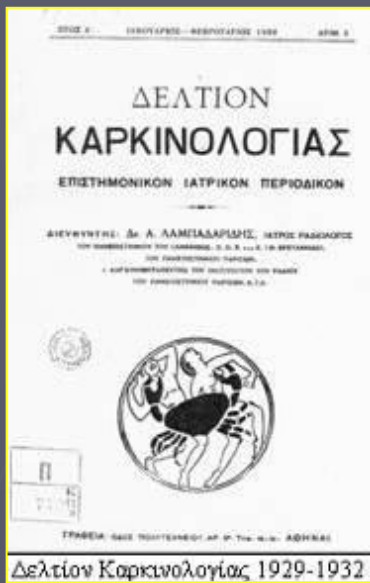
1897: Το πρώτο κινητό ακτινολογικό μηχάνημα από την Μεγάλη Βρετανία για την υποστήριξη των τραυματιών του Ελληνοτουρκικού πολέμου του 1897 τοποθετήθηκε στο Φαλήρου, σε κτήριο που παραχωρήθηκε από την Βασίλισσα Όλγα. Αντίστοιχη μονάδα τοποθετήθηκε στην Κων/πολη από Γερμανικό ιατρικό κλιμάκιο. Ο πρώτος πιθανώς πόλεμος όπου χρησιμοποιήθηκαν ακτινολογικά μηχανήματα επί τόπου

Φεβρουάριος 1897: Περιοδικό «*Ιατρική Εφημερίδα του Στρατού*»: άρθρο του Σόλ. Χωματιανού με τίτλο: «*Πτώσις των τριχών διά των ακτίνων Χ*» Μάρτιος 1897: Περιοδικό «*Ιατρική Εφημερίδα του Στρατού*»: άρθρο του Σόλ. Χωματιανού με τίτλο: «*Αι ακτίνες Χ έν τή χειρουργική*» 1898: Η πρώτη ακτινολογική μονάδα σε Νοσοκομείο: Δημοτικό Νοσοκομείο Πατρών, δωρεά του Ανδρέα Κόλλα 12/03/1898: Ιατρική Εταιρεία Αθηνών: Χειρουργός Δημ. Κόκκορης προέβη σε: «*Επίδειξιν ακτινογραφιών άκρας χειρός γυναικός τινος γενομένων έν τώ Εργαστηρίω Φυσικής υπό τού καθηγητού Κου Αργυροπούλου διά συσκευής Roentgen καί τινα περί ακτινογραφίας όγκου τής κοιλίας*» 19/03/1898: Ιατρική Εταιρεία Αθηνών: Γ. Κορομηλάς: «*Περί ακτινογραφίας*», με επίδειξη 3 ακτινογραφιών 28/03/1898: Ιατρική Εταιρεία Αθηνών: Καθηγητής της Γυναικολογίας Σωκράτης Τσάκωνας: επίδειξη σωλήνα Crookes και σχεδιάγραμμα του μηχανήματος του W.C.Roentgen 31/03/1898: Επίδειξη μηχανήματος και ανακάλυψη σφαίρας στο μηρό του τραυματία Ευστάθιου Σαμαρτζή, στο Δημοτικό Νοσοκομείο Πατρών, από τον Καθηγητή Τιμ. Αργυρόπουλο

19/10/1898: Ακτινολογική μονάδα στο Νοσοκομείο Ευαγγελισμός (3 έτη από την ανακάλυψη των ακτίνων X). Πρακτικά Συνεδρίασης 253 του Δ.Σ. της 19/10/1898: «απεφασίσθη όπως οι εξεταζόμενοι διά τού μηχανήματος Ρέγκεν καταβάλωσιν δρ. 10 δι' εκάστην εξέτασιν, όπως διά τού ποσού τούτου συντηρείται καί επισκευάζεται». Η μονάδα παρέμεινε μέχρι το 1923 (υπό την διεύθυνση του Καθηγητή Μαρίνου Γερουλάνου). 1912: διευθυντής ο Χρήστος Καλαντίδης. Μετά την παραίτησή του και μέχρι το 1918: το μηχάνημα χειρίστηκε κάποιος εκ των βοηθών του Καλαντίδη. 1918-1922: διευθυντής ο Μάνος Καρζής. 1922: διευθυντής ο Ισ. Γούναρης 1903: Ακτινολογική μονάδα στον ιδιωτικό τομέα από τον Ιωάννη Χρυσοσπάθη (προκύπτει από διαφήμιση στην εφημερίδα Ακρόπολις) 21/02/1904: Ιατρική Εταιρεία Αθηνών: Γ. Κορομηλάς: «επίδειξιν γυναικός τινος ήν έθεσεν υπό τήν δι' ακτίνων θεραπείαν, διαγνώσας καρκίνον τού στομάχου» 26/03/1905: Ιατρική Εταιρεία Αθηνών: Ιωάννης Χρυσοσπάθης: «Δι' ακτίνων Roentgen διάγνωσις λίθων τών νεφρών», με επίδειξη ακτινογραφιών 07/05/1905: Ιατρική Εταιρεία Αθηνών: Ι. Χρυσοσπάθης: «Αι ακτίνες Roentgen ως μέσον θεραπευτικόν», Γ. Κορομηλάς: «θεραπεία προσωπαλγίας διά τής Ακτινοθεραπείας» και «Η χημική εναλλαγή τής αναπνοής επί τών καρκινωματικών καί η επήρεια τών ακτίνων X επί τήν εναλλαγήν ταύτην» 16-28/04/1906: Η πρώτη Ελληνική ανακοίνωση στο 5^ο Πανελλήνιο Ιατρικό Συνέδριο, από τον Ιωάννη Χρυσοσπάθη: «Αι ακτίναι τού Roentgen έν τή ιατρική»

1911: Ακτινολογική μονάδα στο 2^ο Στρατιωτικό Νοσοκομείο (χειριστής ιατρός Παθολόγος)1913: Μονάδα επιπολής ακτινοθεραπείας στο Νοσοκομείο «Ανδρέας Συγγρός». Το χειρίστηκαν οι: Νικόλαος Βουλιέρης (1913-1922), Ευτύχιος Χάρτ (1922-1924), Στέφανος Πετρόχειλος (1925-1936), Αντώνιος Θρουβάλας (1936-1958)1916: Εξεδόθη το βιβλίο του Μάνου Καρζή «Ο καθορισμός τής δόσεως έν τή Ακτινοθεραπεία»1917: Ιδρύθηκε η πρώτη αντιπροσωπεία ακτινολογικών μηχανημάτων (Sanitas) από τον J. Cosic 1919: Εξεδόθη το βιβλίο του Μάνου Καρζή «Τό ράδιον καί αι ιδιότητες αυτού» Δεκαετία 1920: Ιδρύθηκε σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη η τεχνική εταιρεία Αλέξανδρου Ζαχαρίου (αντιπρόσωπος των οίκων Siemens/Reiniger/Veifa)1923: Τα πρώτα επίσημα μαθήματα Ακτινολογίας έγιναν στο Νοσοκομείο «Ανδρέας Συγγρός» από τον Ε. Χάρτ στους 5τείς φοιτητές της Πανεπιστημιακής κλινικής Δερματικών Νόσων (26 χρόνια μετά την παγκόσμια πρώτη από τον Antoine Béclère). Εμφανίστηκε ο όρος Ακτινολογία από τον Ε. Χάρτ. Εκδόθηκαν: «Μέθοδοι ριζικής θεραπείας τής φυματιώσεως τών πνευμόνων» από τον Δημ. Βασιλείδη και «Η εξέλιξις τής δι' Ακτίνων Roentgen Θεραπευτικής» από τον Ε. Χάρτ1924: Εξεδόθη το βιβλίο του Ε. Χάρτ «Περί τής νεανικής παραμορφωτικής οστεοχον-δρίτιδας τού ισχίου»

10-12 Οκτωβρίου 1926: Στο 1^ο Ιατρικό Συνέδριο, Θεσσαλονίκη, ανακοινώθηκαν: «*Επί τών χειρουργικών ενδείξεων τών ελκών τού στομάχου*» υπό Ε. Χάρτ, «*Διά Ραδίου θεραπεία τού καρκίνου τής γλώσσης*» υπό Αθ. Λαμπαδαρίδη, «*Ακτινοδιαγνωστική τών νοσημάτων τής χοληδόχου κύστεως*» υπό Στ. Γκορίτσα, «*Τήν διά τής ακτινογραφίας διαγνωστικήν ερμηνείαν τής φυματιώσεως τών πνευμόνων*» υπό Β. Τσαρούχα και «*Τήν Ακτινοδιαγνωστικήν καί Ακτινοθεραπείαν έκ τών ελκών τού στομάχου*» υπό Β. Νομικού
Ιανουάριος 1929-1932: Εξεδόθη: «*Δελτίον Καρκιнологίας*» (το πρώτο επιστημονικό περιοδικό ακτινολογικού περιεχομένου) από τον Αθ. Λαμπαδαρίδη

20 Σεπτεμβρίου 1933: Ιδρύθηκε η Ελληνική Ακτινολογική Εταιρεία. Εξεδόθησαν: «*Κλινική Ακτινολογική Διαγνωστική*» από τον Μάνο Καρζή, «*Ακτινοδιαγνωστική τού κυκλοφορικού συστήματος*» από τον Ισ. Γούναρη

25 Σεπτεμβρίου 1933: Η πρώτη Γ.Σ. της Ε.Α.Ε.: πρόεδρος ο Δημ. Βασιλείδης
1935: Εξεδόθη το βιβλίο του Ε. Χάρτ «*Χειρουργική Ακτινοδιαγνωστική καί Ακτινοθεραπευτική*»

31 Ιανουαρίου 1937: Μετά τον θάνατο του Δημ. Βασιλείδη, πρόεδρος της Ε.Α.Ε. ο Ε. Χάρτ

1938: Κατοχυρώθηκε η ειδικότητα της Ακτινολογίας. Αναγκαστικός νόμος 1461

1940: Εξεδόθησαν τα βιβλία: «*Ακτινοδιαγνωστική τών νοσημάτων τού πεπτικού συστήματος*» από τον Στ. Γκορίτσα, «*Αι υπεριώδεις ακτίνες έν τή στοματολογία*» από τον Γ. Π. Κεφάλα

25 Νοεμβρίου 1940: Το Δ.Σ. της Ε.Α.Ε. λόγω της κηρύξεως του πολέμου αποφάσισε ομοφώνως την διάθεση της μικρής περιουσίας της εταιρείας υπέρ του Πανελληνίου Εράνου Κοινωνικής Πρόνοιας

1941: Εξεδόθη το βιβλίο του Ισ. Γούναρη «*Ακτινολογική επί τής καρδιάς έρευνα. Ιατρικές τινές αντιλήψεις περί σωματικής αγωγής*»

29 Οκτωβρίου 1951: Πρώτη επιστημονική συνεδρίαση της Ε.Α.Ε. (18 χρόνια μετά την ίδρυσή της)

1952: Εξεδόθη το βιβλίο του Απ. Γιαννακόπουλου «*Η φυσιολογία τής οστεογενέσεως καί η παθολογική φυσιολογία τού συνδρόμου τής οστικής ατροφίας (μετά ιδίων περιπτώσεων)*»

1953: Εξεδόθη το βιβλίο του Σπ. Κρητικού «*Εισαγωγή είς τήν ακτινοθεραπευτικήν*»

1945: Η εταιρεία Λιακόπουλου ανέλαβε την αντιπροσωπεία του οίκου Picker

13 Μαΐου 1945: Πρόεδρος της Ε.Α.Ε.: Παναγιώτης Γρηγοράτος

1946: Εξεδόθη το βιβλίο του Απ. Γιαννακόπουλου «*Τομογραφία καί λοιπαί μέθοδοι ακτινοδιαγνωστικής τών πνευμόνων (μετ' ιδίων διερευνήσεων καί παρατηρήσεων)*»

1947: Ιδρύθηκε έκτακτη αυτοτελής έδρα Ακτινολογίας και Φυσικοθεραπείας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών

09 Δεκεμβρίου 1948: Τακτικός Καθηγητής της εκτάκτου αυτοτελούς έδρας Ακτινολογίας και Φυσικοθεραπείας ο μέχρι τότε έκτακτος Καθηγητής Ε. Χάρτ

Η πρώτη σφραγίδα της Ελληνικής Ακτινολογικής Εταιρείας

05 Ιουλίου 1951: Πρόεδρος της Ε.Α.Ε.: Απ. Γιαννακόπουλος

13 Ιουλίου 1951: Η πρώτη μόνιμη τριμελής επιτροπή της Ε.Α.Ε. Για επαγγελματικά ζητήματα (Στ. Πετρόχειλος, Αρ. Παπαπάνος, Κων. Ρωμαντζής)

17 Δεκεμβρίου 1953: Πρόεδρος της Ε.Α.Ε.: Ισ. Γούναρης

18 Ιανουαρίου 1955: Πρόεδρος της Ε.Α.Ε.: Αν. Θρουβάλας

1955: Εξεδόθησαν τα βιβλία: «Ακτινοδιαγνωστική. Τόμος Α'. Οισοφάγος, στόμαχος και δωδεκαδάκτυλον» από τον Απ. Γιαννακόπουλο, «Εισαγωγή εις τήν ακτινοθεραπείαν. Τόμος Α'» από τον Ισ. Γούναρη

1957: Απ. Γιαννακόπουλος: Μόνιμος Καθηγητής της εκτάκτου αυτοτελούς έδρας Ακτινολογίας

04/12/1957: Πρόεδρος της Ε.Α.Ε.: Παναγιώτης Γρηγοράτος

1959: Απ. Γιαννακόπουλος: Τακτικός Καθηγητής της τακτικής έδρας Ακτινολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών

01/03/1960: Πρόεδρος της Ε.Α.Ε.: Ν. Μιχαλακόπουλος

Ιανουάριος 1968: Πρώτο τεύχος του περιοδικού Ελληνική Ακτινολογία (35 χρόνια μετά την ίδρυσή της Ε.Α.Ε.)

1969: Γρηγόριος Ποντίφηξ: Τακτικός Καθηγητής Ακτινολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών.

14-16/04/1972: 1^ο Πανελλήνιο Ακτινολογικό Συνέδριο, Αθήνα (77 χρόνια μετά την ανακάλυψη των ακτίνων Χ, 39 χρόνια μετά την ίδρυση της Ε.Α.Ε. και 34 χρόνια μετά την κατοχύρωση της ειδικότητας)

18-21/04/1974: 2^ο Πανελλήνιο Ακτινολογικό συνέδριο, Θεσσαλονίκη

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Κ. Τιμολέον Αργυρόπουλος

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (1847-1912)

1884: Υφηγητής Φυσικής Πανεπιστημίου Αθηνών

1885: Έκτακτος Καθηγητής Φυσικής Πανεπιστημίου Αθηνών

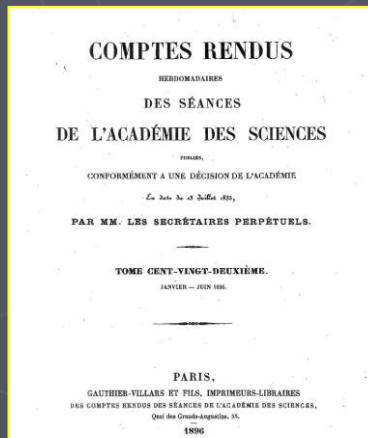
1890: Τακτικός Καθηγητής Φυσικής Πανεπιστημίου Αθηνών

1890: Πρώτο εργαστήριο πειραματικής Φυσικής, (κτίριο Χημείου, επί της οδού Σόλωνος)

1896: Παρουσιάστηκε στην Ακαδημία Επιστημών από τον Ακαδημαϊκό Α. Cornu και δημοσιεύτηκε στο εβδομαδιαίο

Γαλλικό επιστημονικό περιοδικό «*Comptes rendus (de l'Académie des Sciences)*», σελίδα 1119, με τον τίτλο: «*Observations sur les rayons X.*», note de M.T. Argyropoulos

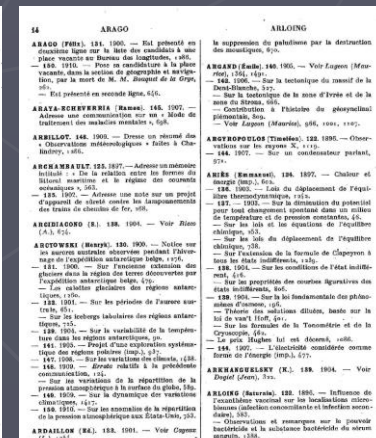
«Πειρώμενος διά τών ακτίνων Χ ανεύρον ότι ο κυανιούχος καλιονατρολενκόχρυσος και ο κυανιούχος καλιολιθιο-λενκόχρυσος φθορίζουν πολύ ισχυρότερον τού κυανιούχου βαριολενκο-Χρύσου πού μεταχειρίζεται ο Roentgen. Πρός απόδειξιν τούτου προσαρμόζω επί σανίδος πάχους ενός υφεκατοστομέτρου κρυστάλλους εκ τών άνω ουσιών καί ρίπτων επ' αυτών ακτίνας Χ καθιστώ ορατόν τόν φθορισμόν τών ουσιών τούτων έξ αποστάσεως 5 μέτρων»

Εξώφυλλο του περιοδικού, τάγος Ιανουαρίου-Ιουνίου 1896

Το πλήρες κείμενο της δημοσίευσης, σελίδα 1119.

Ονομαστικός κατάλογος συγγραφέων.

ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

16/04/1906: Ιωάννης Χρυσοσπάθης: «*Αι ακτίναι του Roentgen εν τή ιατρική*», 5^ο Πανελλήνιο Ιατρικό Συνέδριο. Επίσης παρουσίασε:

- 1) Ασθενής με υπερκονδυλικό κάταγμα του βραχιονίου οστού
- 2) Ασθενής με ξένο σώμα στον οισοφάγο (οδοντογραφία), και πιο συγκεκριμένα με μία πρόσθετη οδοντοστοιχία ενσφηνωμένη στο ύψος της δεξιάς στερνοκλειδικής αρθρώσεως
- 3) Τραυματία με σφαίρα στο τυφλό εντερικό τμήμα.
- 4) Σπάνια περίπτωση παιδιού που τραυματίστηκε από κυνηγετικό όπλο και που τα σφαιρίδια (σκάγια) εντοπίστηκαν με την βοήθεια της ακτινογραφίας. Ειδικότερα εντοπίστηκαν 8 σφαιρίδια στο αριστερό ήμισυ του κορμού, 3 στον πνεύμονα και 2 στο διάφραγμα. Ο ομιλητής αναφέρθηκε στο γεγονός ότι τα σφαιρίδια δεν είχαν πειράξει την καρδιά

ΗΜΕΡΑ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ ΕΒΔΟΜΗ

ΤΗΝΗΜΑ ΔΙΑΘΕΛΟΜΙΚΟΝ

ΑΙΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Χερσική, 16 'Απριλίου.
8-11 'Αποκαλύψεις.

ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ

Πρόεδρος ΝΙΚ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ Κυβηγητής ('Αδής)
'Αντιπρόεδρος ΘΕΜ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ (Κυβήτης)
Γ. Κ. ΠΙΤΑΟΥΔΗΣ (Χίος)
Γεν. Γραμμ. Γ. ΔΕΛΑΠΙΝΟΣ ('Αδής)

Ε' ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Αί ακτίνες του Roentgen εν τή ιατρική.

Υπό ΙΩΑΝ. ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗ (Ε' 'Αθηναίος).

Σκοπός τής παρούσης ανακοινώσεως δέν είνε λεπτομερής αναρίθμηση των πολλών των παθήσεων, καθ' ός την σήμερον γίνεται χρήση των ακτίνων Roentgen, αλλά βραχεία αφήγησις περιπτώσεων τινων τής ημετέρας κλινικής, καθ' ό καί τούτων συμβαλλουσών πρὸς ἐξυγίανση τής γνώσεως, ὅτι οὐ μόνον τὸ μέσον τοῦτο διαγνωστικῶς ἀπαραίτητον κατέστη, ἀλλὰ καὶ θεραπευτικῶς πολλὰς ἀναγκαίαν καθ' ὃ λυσιτέλες. Ἄλλ' ὅπως ἡ ἐκ τούτου ἀφέλεια προκύπτει τέλει, ἀνάγκη οὐ μόνον νὰ τηρῶνται κανόνες ἀσφαλείας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ τεχνικὸν μέρος τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ γνώσεις ἐπιστημονικαὶ εἰδικαὶ απαιτοῦνται, ὧν ἡ ἔγνησις ἤθελον ἐπιβῆν πρὸς τοὺς βλάβης μύλλον ἢ ὠφέλειας.

Πρὸς ἀπὸ τῶν ὧν καὶ τελευτήσαν χρήση τοῦ νέου τούτου κλίτους τῆς ἐπιστήμης ἡμῶν ἐπιβλέψαντες κατ' ἐξουσίαν τοῦτον, ἐν κατέχῃ τὸ τε φυσικολογικὸν καὶ παθολογικὸν μέρος ἐν ἀπόσπῃ τῇ ἐκτέλει αὐτοῦ. Καὶ εἰς μέν τὸ φυσικολογικὸν μέρος ἐν μόνον τὴν ἀκριβὴ γνώσιν τῆς φυσικῆς καὶ ἐπιστημῆς μηχανικῆς τῶν δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαίως αὐτῆς ἀπέναντι μὲν, οὐχ ἥτερον φυσικολογικὰ δόγματα νὰ περιελάβωμεν ἡμᾶς εἰς ἐφαρμύμενην διὰ γινώσκων. Οὕτως ἡ μηχανικὴ τῶν πολλοῦ ἐξήμερον καὶ κατὰ τῆς διαφόρων ἡλικίας ἀλλασσομένων ἐφαρμογῶν δὲν νὰ ἡ ἡμῶν καλῶς γνωστὴ, λαμβάνεται δ' ἐν' ὅσῃ δόξαις πρὸκειται νὰ ἐμφανισθῇ γνώσιν ἐκ εἰκόνας ἀκριβοῦς ἐπιστημονικῆς καὶ τοῦτο ἐν τῇ τυχόν φυσικολογικῇ γνημῇ ἢ πυρρῇ ἐφαρμογῇ ἢ ποικιλοτρόπως λείπονται ἢ τραχέως ἐκτρέφονται μὲν (Tuberculosis tubica, ossis navicular) ἐκλεπτύνονται ὡς κατὰ γινώσκων, ἢ ἀποκλίνονται ἢ καὶ ἀλλότρια αἰσθάνονται.

"Αἱ ακτίνες του Roentgen εν τή ιατρική"

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΙ ΚΑΘΟΔΙΚΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣ

ΚΑΙ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΙ

ΥΠΟ

Κ. ΜΑΛΤΕΖΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

1897

Εξώφυλλο της μονογραφίας. 1897.

1897: Κ. Μαλτέζος (1869-1951), Καθηγητής Μηχανικής Πανεπιστημίου Αθηνών: *«Αι καθοδικαί ακτίνες καί αι νέαι ακτινοβολίαι»* (τυπογραφείο της Εστίας)

Περιελάμβανε εισαγωγή και τρία κεφάλαια με τους τίτλους: *«Ηλεκτρική εκκένωσις ἐν τοῖς αερίοις»*, *«Εκκένωσις ἐν τοῖς λίαν ηραιωμένοις αερίοις. Καθοδικαί ακτίνες»* και *«Αι νέαι ακτινοβολίαι»*

1890: Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

1894: Διδάκτωρ Φυσικής Πανεπιστημίου της Σορβόνης

1894: Καθηγητής Μηχανικής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΑΚΤΙΝΟΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΚΤΙΝΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

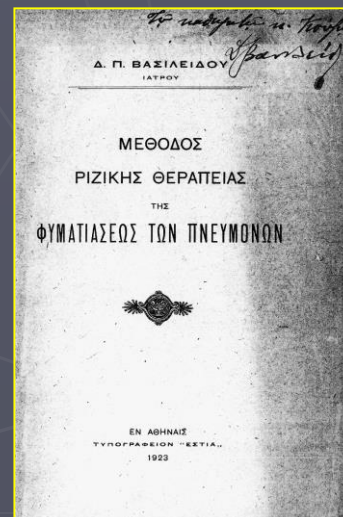
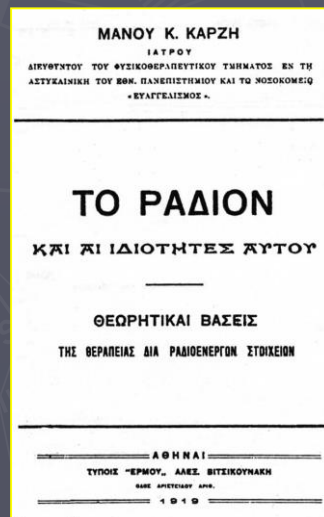
1916: «Ο καθορισμός τής δόσεως εν τή Ακτινοθεραπεία» υπό Μάνου Καρζή, εκδόσεις Ι. Βάρτσου

1919: «Τό ράδιον καί αἱ ιδιότητες αὐτοῦ» υπό Μάνου Καρζή, εκδόσεις «Ερμού»

1919: «Ο καθορισμός καί η εντόπισις αλλότριου σώματος διά τών ακτινών Χ» υπό Μάνου Καρζή. Επρόκειτο για κεφάλαιο το οποίο εμπεριέχεται στο βιβλίο: «Ιατροχειρουργικός οδηγός της Υγειονομικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Στρατιωτικών»

1923: «Μέθοδος ριζικής θεραπείας τής φυματιώσεως των πνευμόνων» υπό Δημητρίου Π. Βασιλείδη, εκδόσεις «Εστία»

1923: «Η εξέλιξις τής δι' ακτινών Roentgen θεραπευτικῆς» υπό Ε. Χάρτ, εκδόσεις «Εστία»

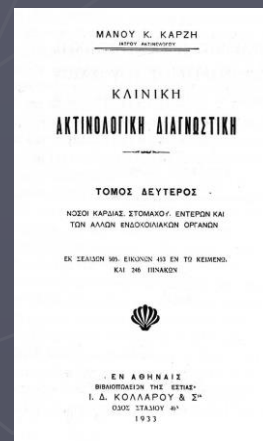
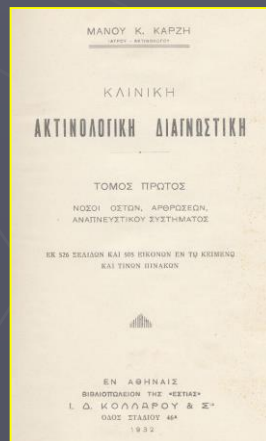
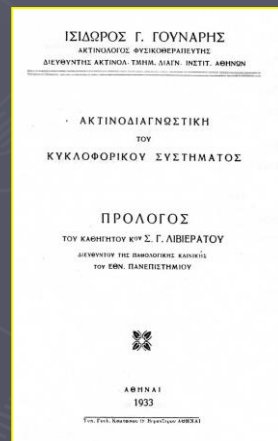
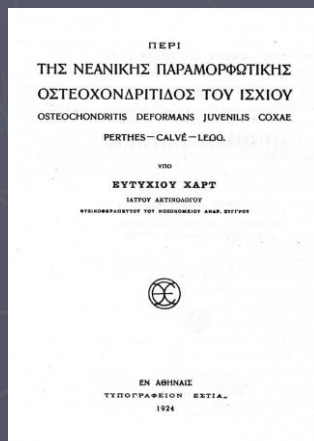
1924: «Περί τής νεανικής παραμορφωτικής οστεοχονδρίτιδος τού ισχίου» υπό Ε. Χάρτ, εκδόσεις «Εστία»

1933: «Ακτινοδιαγνωστική τού κυκλοφορικού συστήματος» υπό Ισ. Γούναρη, εκδόσεις Γουλ. Καμτσίκου

1933: «Κλινική Ακτινολογική Διαγνωστική» υπό Μάνου Καρζή, εκδόσεις «Εστία»

1935: «Χειρουργική Ακτινοδιαγνωστική και Ακτινοθεραπευτική» υπό Ε. Χάρτ

1940: «Ακτινοδιαγνωστική των νοσημάτων του πεπτικού συστήματος» υπό Στ. Γκορίτσα, εκδόσεις «Εστία»

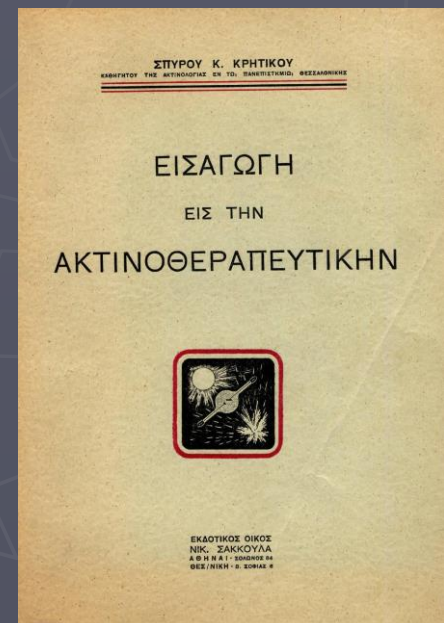
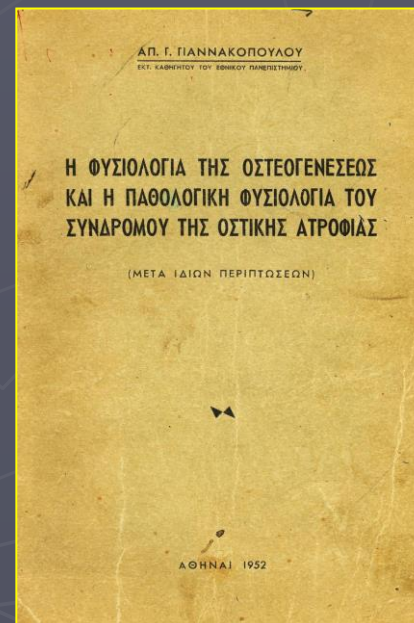
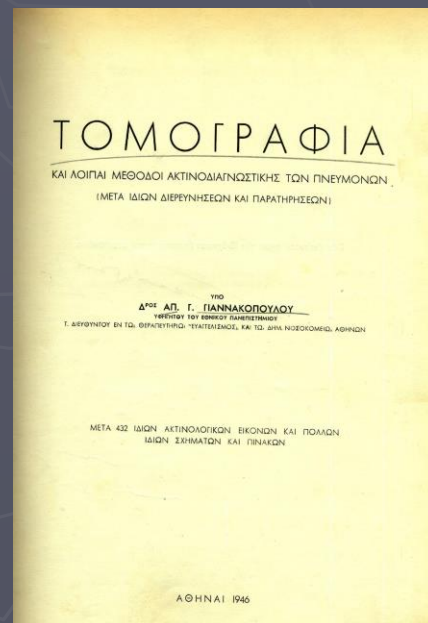
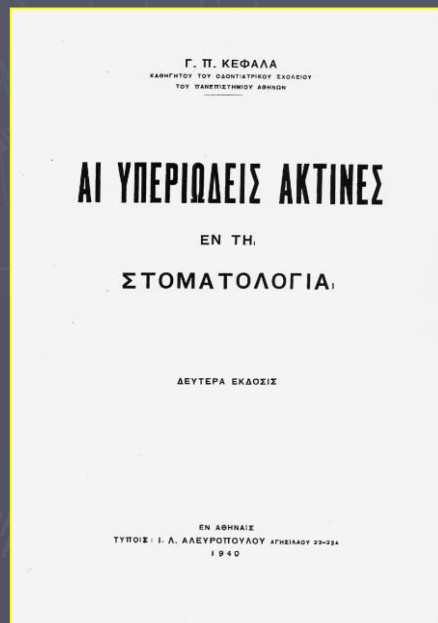
1940: «Αι υπεριώδεις ακτίνες ἐν τῇ στοματολογίᾳ» υπό Γ. Π. Κεφάλα, εκδόσεις Ι. Λ. Αλευρόπουλου

1941: «Ακτινολογική ἐπὶ τῆς καρδίας ἐρευνα. Ιατρικαὶ τινὲς ἀντιλήψεις περὶ σωματικῆς αγωγῆς» υπό Ισ. Γούναρη

1946: «Τομογραφία καὶ λοιπαὶ μέθοδοι ακτινοδιαγνωστικῆς τῶν πνευμόνων (μετ' ἰδίων διερευνήσεων καὶ παρατηρήσεων)» υπό Απ. Γιαννακόπουλου

1952: «Ἡ φυσιολογία τῆς οστεογενέσεως καὶ ἡ παθολογικὴ φυσιολογία τοῦ συνδρόμου τῆς οστικῆς ἀτροφίας (μετὰ ἰδίων περιπτώσεων)» υπό Απ. Γιαννακόπουλου

1953: «Εἰσαγωγή εἰς τὴν ακτινοθεραπευτικὴν» υπό Σπ. Κρητικού, εκδόσεις Σακκούλα

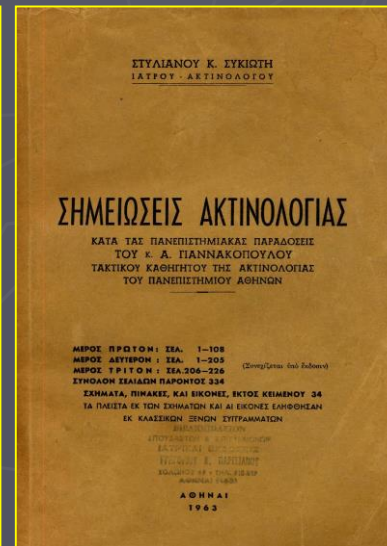
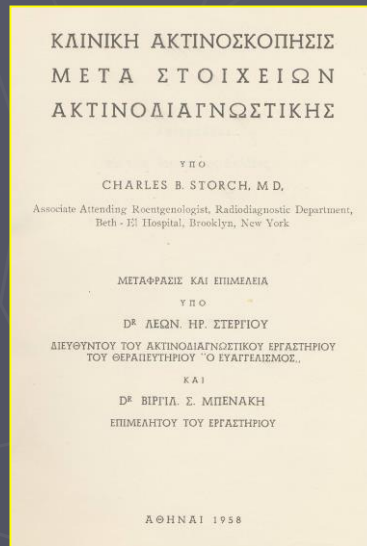
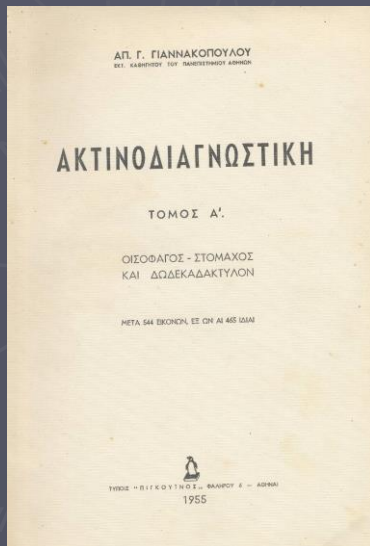
1955: «Ακτινοδιαγνωστική. Τόμος Α'. Οισοφάγος, στόμαχος και δωδεκαδάκτυλον» υπό Απ. Γιαννακόπουλου, εκδόσεις «Πιγκουῖνος»

1955: «Εισαγωγή εἰς τήν ακτινοθεραπείαν. Τόμος Α'» υπό Ισ. Γούναρη, εκδόσεις Ν. Τιλπερόγλου

1958: «Κλινική ακτινοσκόπησις μετά στοιχείων ακτινοδιαγνωστικής» μετάφραση υπό Λεωνίδα Στεργίου και Βιργίλιου Μπενάκη

1963: «Σημειώσεις Ακτινολογίας κατά τας Πανεπιστημιακάς παραδόσεις του κ. Α. Γιαννακόπουλου, Τακτικού Καθηγητού της Ακτινολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών» υπό Στυλιανού Συκιώτη, εκδόσεις Γ. Παρισιάνος

1964: «Τά νεοπλάσματα τών οστών» υπό Χάρρυ Περέζ, εκδόσεις Γ. Παρισιάνος

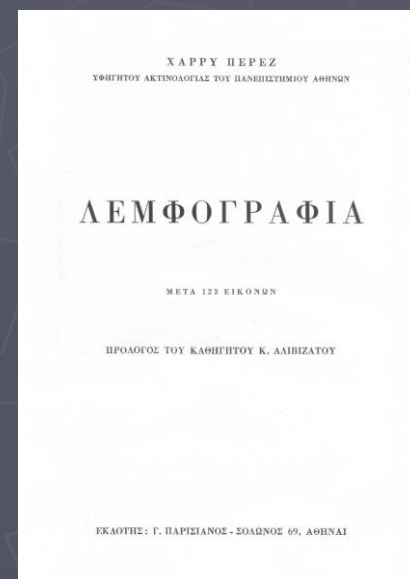
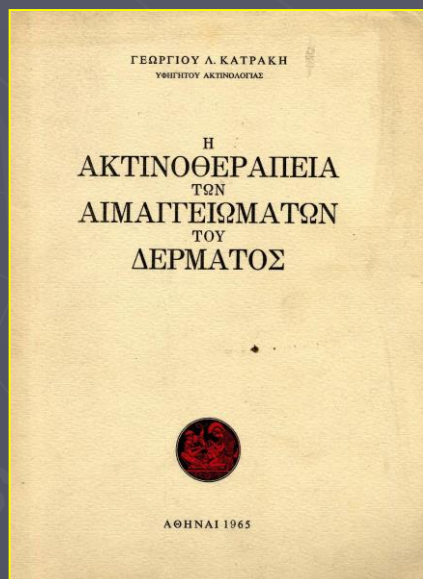

1965: *Η ακτινοθεραπεία των αιμαγγειωμάτων του δέρματος*» υπό Γεωργίου Λ. Κατράκη, εκδόσεις Φ. Κωνσταντινίδη και Κ. Μιχαλά

1966: *«Αορτογραφία»* υπό Χάρρυ Περέζ, εκδόσεις Γ. Παρισιάνος

1968: *«Ακτινοδιαγνωστική τού θώρακος»* υπό Χάρρυ Περέζ, εκδόσεις Γ. Παρισιάνος

1968: *«Λεμφογραφία»* υπό Χάρρυ Περέζ, εκδόσεις Γ. Παρισιάνος

ΠΡΩΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΓΓΕΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ: Ευστάθιος Δραγώνας (1937), Χειρουργική Κλινική Πανεπιστημίου Αθηνών (διευθυντής: Καθηγητής Ε. Κοντολέων). Οι ακτινογραφίες έγιναν στο Δημοτικό Νοσοκομείο από τον Ε. Χάρτ και στο Αρεταίειο Νοσοκομείο από τον Γ. Κράτσα. Αρτηριογραφίες: Καθηγητής Π. Κόκκαλης, Ε. Δραγώνας (1935). Κοιλιογραφία εγκεφάλου: Ι. Πατρίκιος (1933)

ΔΙΑΤΟΙΧΩΜΑΤΙΚΗ ΣΠΛΗΝΟΠΥΛΑΙΟΦΛΕΒΟΓΡΑΦΙΑ: Κ. Αλιβιζάτος και Αρκ. Γούττας (1955), Κ. Τούντας (1954, 1956 και 1957) και Β. Καραγιώργης (1954)

ΛΕΜΦΟΓΡΑΦΙΑ: Καθηγητής Μαλάμος και συν. (1959), Καθηγητής Ν. Καβαζαράκης και συν. (1963)

ΕΝΔΟΦΛΕΒΙΟΣ ΠΥΕΛΟΓΡΑΦΙΑ: Μ. Μάκκας (04/1930), Ζ. Καϊρης (11/1930) και Ε. Δραγώνας (09/1930). Ο Ε. Δραγώνας δημοσίευσε άρθρο στο περιοδικό «*Ιατρικά Χρονικά*» (1931), και ο Καθηγητής Σπ. Οικονόμου στην Ελληνική Ουρολογική Εταιρεία (1931)

ΥΣΤΕΡΟΣΑΛΠΙΓΓΟΓΡΑΦΙΑ: Α. Λάμπας: Με χρήση ελαιώδους σκιαγραφικής ουσίας (1932)

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ: Ν. Καλλικούνης: Με χορήγηση βισμούθιου (1912)

ΟΜΑΔΙΚΗ ΜΙΚΡΟΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ: Επίκουρος Καθηγητής Β. Παπανικολάου (1945). Ακτινολογική μονάδα από τον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό, για τον έλεγχο της πνευμονικής φυματίωσης σε Ένοπλες Δυνάμεις, σπουδαστές, προσωπικό βιομηχανιών. Δύο ιατρεία, σε Αθήνα/Ριζάρειος σχολή (10/1945), και Θεσσαλονίκη (04/1946)

ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ (Ε.Α.Ε.)

Ιδρύθηκε την 20^η Σεπτεμβρίου του 1933

Καταστατικό: 38 άρθρα, υπογράφηκε την 20^η Σεπτεμβρίου από τον Πρόεδρο Δημήτριο Βασιλείδη και τον Γεν. Γραμματέα Αθανάσιο Λαμπαδαρίδη

Εγκρίθηκε από το πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ' Α αριθμόν 8266 απόφαση της 31^{ης} Οκτωβρίου του 1933

Σκοπός της Εταιρείας: «...η διά παντός νομίμου μέσου προστασία τής ασκήσεως τού «ειδικού» επαγγέλματος τού ακτινολόγου κατ' έννοιαν τού νόμου 4333/17-8-1929 περί εποπτείας ειδικοτήτων...»

ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

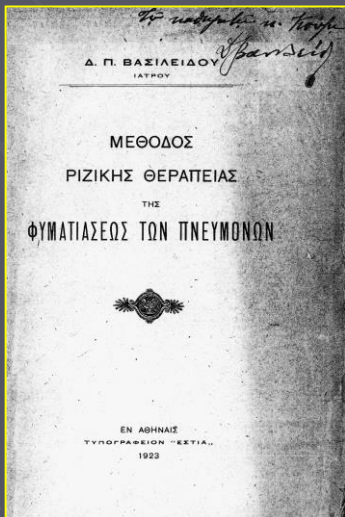
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΔΗΣ (;-1937/Αθήνα)

Παθολόγος-Νευρολόγος, πρώτος πρόεδρος της Ε.Α.Ε.

Δημοσίευσε εργασίες σε ξένα περιοδικά (Archive d' electricite Medicale 1905-1906)

1923: Εξέδωσε το βιβλίο του: «Μέθοδος ριζικής θεραπείας της φυματιώσεως των πνευμόνων» (αναφερόταν πλην της φαρμακευτικής θεραπείας, στη φυσιοθεραπεία με υψίσυχνα ρεύματα σε συνδυασμό ή χωρίς ακτίνες Roentgen)

Ίδρυσε «τό πρώτον έν Ανατολή καί πληρέστερον πάντων εργαστήριον», καθώς και Σανατόριο στην Κυψέλη

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

Ο πρώτος Γενικός Γραμματέας της Ε.Α.Ε. Ραδιολόγος του Πανεπιστημίου Cambridge, τέως «καρκινοθεραπευτής» του Ινστιτούτου Ραδίου του Πανεπιστημίου Παρισίων.

1929-1932: Εξέδωσε το περιοδικό «Δελτίο Καρκιнологίας»

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΓΟΥΝΑΡΗΣ (1902/Αλάτσατα-;)

Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στο Παρίσι

1927-1947: Διευθυντής του Ακτινολογικού τμήματος Διαγνωστικού Ινστιτούτου Αθηνών και Πειραιώς, και Διευθυντής του Ακτινολογικού Εργαστηρίου του Λαϊκού Νοσοκομείου έως το 1964

1947: Υφηγητής της Ακτινολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών

Καθηγητής της Ακτινολογίας στην Σχολή Φυσιοθεραπείας

Εξέδωσε: «Ακτινοδιαγνωστική του κυκλοφορικού συστήματος» (1933), «Ακτινολογική επί της καρδίας έρευνα. Ιατρικάί τινές αντιλήψεις περί σωματικής αγωγής» (1941), «Εισαγωγή είς την ακτινοθεραπείαν» (1955)

ΙΩΣΗΦ ΚΩΠ

Γεννήθηκε στην Βιέννη, όπου ανακηρύχτηκε διδάκτορας (1916) και εργάστηκε σε διάφορα Νοσοκομεία μέχρι το 1920

1921: Διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Δημοτικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης

1928-1937: Διευθυντής Θεραπευτηρίου «Ευαγγελισμός» στον Πειραιά

1937: Διευθυντής Ακτινοθεραπευτικού Τμήματος, Νοσοκομείο «Άγιος Σάββας»
Διατηρούσε ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Δημοκρίτου 24

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ι. ΘΡΟΥΒΑΛΑΣ (1890/Χίος-;)

κ. Αντώνιος Ι. Θρουβάλας

1913-1918: Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών

1921-1923: Διευθυντής του Ακτινολογικού Κέντρου Στρατού

1927: Παρακολούθησε κύκλο μαθημάτων Ακτινολογίας στο
Ινστιτούτο Curie. Ασκήθηκε στην ακτινοθεραπεία στα
Νοσοκομεία Saint Antoine, Saint Louis, Necker και Pitie

1932-1936: Διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Τζάνειο
Νοσοκομείο

1936: Διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, με την διατριβή
του: «Η ακτινολογική έρευνα τής σκωληκοειδούς αποφύσεως καί συμβολή αυτής εἰς
τὴν διάγνωσιν τής σκωληκοειδίτιδος»

1936-1959: Διευθυντής Ακτινολογικού Τμήματος και Εργαστηρίου Φυσιοθεραπείας,
Νοσοκομείο «Ανδρέας Συγγρός»

1942: Υφηγητής Ακτινολογίας, με την υφηγεσία του: «Συμβολή εις τήν θεραπείαν τής νόσου *Nicolas-Favre* διά τών ακτίνων *Roentgen*»

1947: Δημοσίευσε μονογραφία με τίτλο: «*Το φώς έν τή Ιατρική*» (αναλύονταν οι χημικές, βιολογικές επιδράσεις των ακτίνων και οι εφαρμογές τους στην θεραπευτική)

1948: Έκτακτος Καθηγητής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Τακτικό μέλος της εν Αθήναις Ιατρικής Εταιρείας, της Ελληνικής Δερματολογικής Εταιρείας, της Ελληνικής Ανθρωπολογικής Εταιρείας, της Εταιρείας Βυζαντινών Σπουδών, της Ελληνικής Εταιρείας Ιατρών Λογοτεχνών και διευθυντής σύνταξης του περιοδικού «*Κασταλία*»

Διατηρούσε ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Σόλωνος 136

κ. Στέφανος Πετρόχειλος

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ (1894-1965)

1921: Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Βερολίνου, όπου και αναγορεύτηκε διδάκτωρ Παρακολούθησε ακτινολογικά μαθήματα στο Μόναχο και σεμινάρια στο Παρίσι (1922) με δασκάλους τους Antoine Beclere και Solomon

1925: Ακτινολογικό εργαστήριο επί των οδών 3ης Σεπτεμβρίου και Πολυτεχνείου 5
Μέλος της Γερμανικής Ακτινολογικής Εταιρείας, διευθυντής του
Φυσικοθεραπευτηρίου, Νοσοκομείο «Ανδρέας Συγγρός», διευθυντής Ακτινολογικού
Εργαστηρίου, Θεραπευτήριο «Αγ. Σπυρίδων» Πειραιώς
Άσκησε το ιατρικό επάγγελμα έως το 1960

ΜΑΝΟΣ ΚΑΡΖΗΣ (1888/Τρίπολη-;)

1908: Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

1911: Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στο Παρίσι κοντά στους
καθηγητές Weil και Cluzet

1913-1915: Βοηθός Φυσικοθεραπευτικού Ινστιτούτο του
Νοσοκομείου Charite υπό τον καθηγητή Ferdinand Flumenthal. Επί
6μηνον παρακολούθησε το Μέγα Φροντιστήριο στην Ανωτέρα
Πολυτεχνική Σχολή του Βερολίνου υπό τον Καθηγητή Wied

1915: Παρακολούθησε τις εργασίες του Καθηγητή
Φυσικοθεραπείας Sommer, Ελβετία

1918: Ανέλαβε το Ακτινοσκοπικό Τμήμα του Γ' Στρατιωτικού Νοσοκομείου Αθηνών
και διευθυντής του Ακτινοσκοπικού και Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος στην
Αστυκλινική του Εθνικού Πανεπιστημίου

1919-1922: Διευθυντής του Φυσικοθεραπευτικού Τμήματος του Θεραπευτηρίου «Ο
Ευαγγελισμός»

1922: Ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Πατησίων 52α

1936-1938: Πρόεδρος της Ε.Α.Ε.

1939: Ίδρυσε την Στέγη Ιατρών

1940-1951: Πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών

1942: Ίδρυσε το Ταμείο Συντάξεως Υγειονομικών (ΤΣΑΥ) και παρέμεινε πρόεδρος του μέχρι το 1944

1942: Ίδρυσε την Οργάνωση Αντικαρκινικού Αγώνα και Αντιφυματικού Αγώνα παραμένοντας πρόεδρος και των δύο οργανώσεων μέχρι το 1945

1943-1945: Πρόεδρος της Πατριωτικής Οργάνωσης του Εθνικού Λαϊκού Μετώπου

1946: Εξελέγη Βουλευτής Αθηνών και τοποθετήθηκε Αντιπρόεδρος της Βουλής
Το συγγραφικό του έργο αποτελείται από 60 εργασίες και 3 βιβλία

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ζ. ΚΡΑΤΣΑΣ (1902-1991)

Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στην Ραδιολογική σχολή του Πανεπιστημίου της Σορβόνης, ενώ στο Παρίσι υπήρξε μαθητής της Madame Curie

κ. Γεώργιος Κράτσας

1933: Ίδρυσε την μοντέρνα (για την εποχή) «σχολή διδασκαλίας» της Ακτινολογίας στο Αρεταίειο και στην συνέχεια στο Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών

Παρέμεινε διευθυντής του Ακτινολογικού Εργαστηρίου του Λαϊκού Νοσοκομείου επί 30 χρόνια

κ. Λία Φαρμακίδου*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΦΑΡΜΑΚΙΔΟΥ (1893-1986)

Πιθανώς η πρώτη γυναίκα Ακτινολόγος στην Ελληνική επικράτεια
Μετεκπαιδεύτηκε στην Ακτινολογία στην Γερμανία, στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου.

1930: Ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Γραβιάς 13

1950: Ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Μαυρομιχάλη 22

κ. Βάγιας Τσαρούχας

ΒΑΓΙΑΣ Γ. ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ (1886-1986)

Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στο Fribourg της Γερμανίας

1924: Το πρώτο ακτινολογικό εργαστήριο στον Πειραιά, επί της οδού Καραΐσκου 95

Ακτινολογικό Τμήμα στην Κλινική «Άγιος Γεράσιμος» επί της οδού Δεληγιώργη 7
1927: Ίδρυσε την ανώνυμη εταιρεία «Ιατρικά Σανατόρια»

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΚΟΡΙΤΣΑΣ (1894-1978)

Ειδικεύτηκε (4ετία) στην Ακτινολογία/Ακτινοθεραπεία και Ραδιοθεραπεία στο Βερολίνο (Νοσοκομείο Charite στον διάσημο Ακτινολόγο και Ακτινοβιολόγο Ludwig Halberstadter) και στην Βιέννη

1929-1966: Διευθυντής του ακτινολογικού εργαστηρίου του Νοσοκομείου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού

1940: Εξέδωσε το σύγγραμμά του: «Ακτινοδιαγνωστική των νοσημάτων του πεπτικού συστήματος»

1957: Στην Σουηδία, στο Malmoe, διδάχτηκε από τον Σουηδό Welin την καινούργια τεχνική της μελέτης του παχέος εντέρου με διπλή σκιαγραφική αντίθεση

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΠΑΤΣΑΝΗΣ (1893-1964)

Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία/Ραδιολογία (2ετία) στην Γερμανία και στην Γαλλία

1926: Ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Βουλής 40

Στην Γερμανική κατοχή το ακτινολογικό του εργαστήριο λειτουργούσε στην Κλινική Συμπαρούνη

1950: Ακτινολογικό εργαστήριο στο επί της οδού Σόλωνος 125

Ιδρυτικό μέλος (έκ των 20) της Ελληνικής Γαστρεντερολογικής Εταιρείας

Λοιπά Ιδρυτικά μέλη της Ε.Α.Ε.:

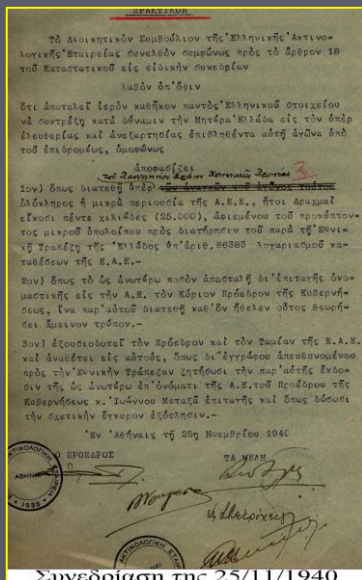
Βιδάλης Ευάγγελος, Γεωργακόπουλος Γεώργιος, Γρηγοράτος Παναγιώτης, Δημητριάδης Ιωάννης, Καλαντίδης Χρήστος, Κοντόπουλος Πάυλος, Κυνήρας Μιχαήλ, Χάρτ Ευτύχιος

Η πρώτη Γ.Σ. της Ε.Α.Ε.: στις 25 Σεπτεμβρίου του 1933, (Δευτέρα, ώρα 7η μ.μ.), Ηλεκτροθεραπευτήριο Δημήτριου Βασιλείδη, επί της οδού Μασσαλίας 3. Εξελέγησαν:

Πρόεδρος: Δημ. Βασιλείδης, Αντιπρόεδρος: Ε. Χάρτ, Γενικός Γραμματέας: Αθ. Λαμπαδαρίδης, Ταμίας: Στ. Πετρόχειλος, Ειδικός Γραμματέας: Ισ. Γούναρης, Έφορος Βιβλιοθήκης: Λία Φαρμακίδου

Μετά τον θάνατο του Προέδρου Δημήτριου Βασιλείδη (1937), από την Γ.Σ. της 31ης Ιανουαρίου του 1939 εξελέγησαν: Πρόεδρος: Ε. Χάρτ, Αντιπρόεδρος: Παν. Γρηγοράτος, Γεν.Γραμματέας: Σπ. Ζουμπούλης, Ταμίας: Στ. Πετρόχειλος, Ειδικός Γραμματέας: Λία Φαρμακίδου, Έφορος Βιβλιοθήκης: Μιχαήλ Κυνήρας, Σύμβουλοι: Γαϊτάνος, Λαπατσάνης, Κώπ, Βιδάλης

Συνεδρίαση 25ης Νοεμβρίου 1940: το Δ.Σ. (με αφορμή την κήρυξη του πολέμου) αποφασίσε ομοφώνως: 1) να διατεθεί υπέρ του Πανελληνίου Εράνου Κοινωνικής Πρόνοιας ολόκληρη η μικρή περιουσία της Ε.Α.Ε. (25.000δρχ), 2) το ανωτέρω ποσό να αποσταλεί δια ονομαστικής επιταγής στον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως, 3) εξουσιοδοτεί τον Πρόεδρο και τον Ταμία του Δ.Σ. όπως εγγράφως ζητήσουν από την Εθνική τράπεζα την έκδοση της εν λόγω επιταγής στο όνομα της Α.Ε. του Προέδρου της Κυβερνήσεως Ιωάννου Μεταξά

Συνεδρίαση 13ης Ιουλίου 1951: (προεδρεύοντος Απ. Γιαννακόπουλου), αποφασίστηκε μέρος εκάστης συνεδρίασης στην εισήγηση

ενός ακτινολογικού θέματος. Ορίστηκε ο τίτλος της εταιρείας στην Αγγλική γλώσσα ως: «*Greek Radiological Society*». Συστάθηκε μόνιμη 3μελής επιτροπή για την παρακολούθηση επαγγελματικών ζητημάτων αποτελούμενη από τους Στ. Πετρόχειλο, Αρ. Παπαπάνο και Κων. Ρωμαντζή

Συνεδρίαση 29^η Οκτωβρίου 1951: Η πρώτη επιστημονική συνεδρίαση της Ε.Α.Ε.

Συνεδρίαση 15^{ης} Ιουλίου 1954: Ομοφώνως αποφασίστηκε η απονομή του τίτλου του Επιτίμου Προέδρου της Ε.Α.Ε. στον Καθηγητή Ευτύχιο Χάρτ

Συνεδρίαση της 20^{ης} Σεπτεμβρίου 1954: Αναγγέλθηκε ο θάνατος του Καθηγητού Ευτύχιο Χάρτ, Επιτίμου Προέδρου της Ε.Α.Ε.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

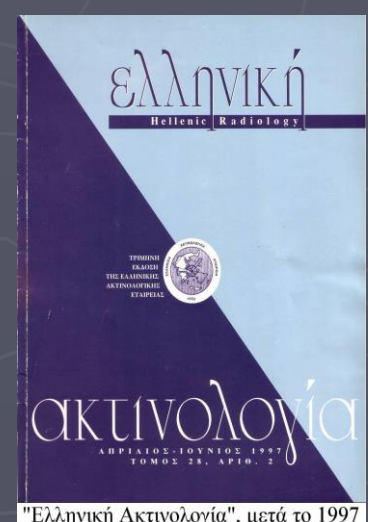
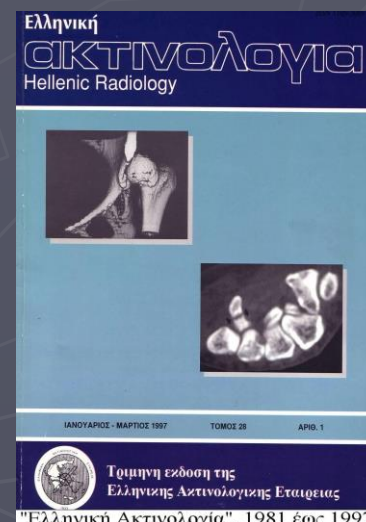
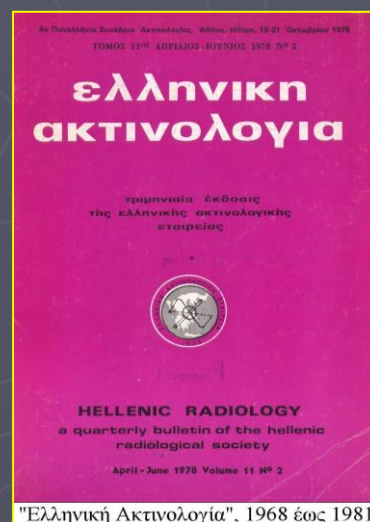
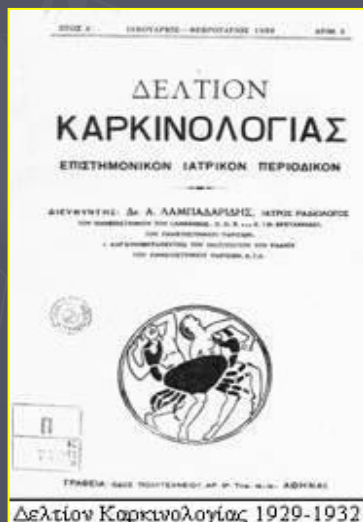
ΔΕΛΤΙΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟΛΟΓΙΑΣ

Κυκλοφόρησε από το 1929 έως το 1932, στην Αθήνα από τον ιατρό Ραδιολόγο Αθανάσιο Λαμπαδαρίδη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑ

Κυκλοφόρησε το 1968 (72 χρόνια μετά την πρώτη εφαρμογή των ακτίνων X και 35 χρόνια από την ίδρυση της Ε.Α.Ε. οι Έλληνες Ακτινολόγοι απέκτησαν επίσημο επιστημονικό περιοδικό)

Πρώτος Διευθυντής σύνταξης, το 1968, ο Λεωνίδας Στεργίου

ΙΔΡΥΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΕΔΡΩΝ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ

1924: Το Πανεπιστήμιο Αθηνών αναγνώρισε την Φυσικοθεραπεία (όρος που χρησιμοποιείτο τότε για την Ακτινολογία) ως κλαδικό μάθημα και ιδρύθηκε έδρα αυτοτελής της Φυσικοθεραπείας (η έδρα παρέμεινε κενή έως το 1932)

08/04/1932: Η Ιατρική Σχολή κατονόμασε τις προβλεπόμενες 12 έκτακτες αυτοτελείς έδρες (προς κύρωση με Νομοθετικό Διάταγμα), με 8η αυτών την έδρα της Φυσικοθεραπείας

19/09/1932: Διεγράφη η έδρα, με αποτέλεσμα από το 1932-1935 η Ιατρική Σχολή εστερείτο παντελώς εκτάκτου αυτοτελούς έδρας της Ακτινολογίας και Φυσιοθεραπείας

30/09/1935: Επανιδρύθηκε η έκτακτη και αυτοτελής έδρα της Ακτινολογίας και Φυσιοθεραπείας στην οποία διορίστηκε ο Ευτύχιος Χάρτ

12/10/1935: ακυρώθηκε ο παραπάνω διορισμός καταργώντας τον Ευτύχιο Χάρτ

17/10/1935: Επανιδρύθηκε η έκτακτη και αυτοτελής έδρα της Ακτινολογίας και Φυσικοθεραπείας

12/12/1935: καταργήθηκε εκ νέου η έδρα της Ακτινολογίας και Φυσικοθεραπείας

01/04/1944: Ορίστηκε έδρα Ακτινολογίας και διορίστηκε Καθηγητής ο Ε. Χάρτ

30/06/1945: Ο Καθηγητής Ε. Χάρτ εκδιώχτηκε στην εκκαθάριση των Καθηγητών του Πανεπιστημίου μετά την κατοχή κατ'εφαρμογή του άρθρου 4 της Συντακτικής Πράξεως υπ ^π αριθ. 60/1945

31/03/1946: (κυβέρνηση του Κ. Τσαλδάρη) αντιπρόεδρος της Βουλής ο Ακτινολόγος Μάνος Καρζής

19/07/1946: Εισηγητική επιτροπή πρότεινε την πλήρωση της έκτακτης αυτοτελούς Έδρας Ακτινολογίας. Υπεβλήθη μία υποψηφιότητα, αυτή του διατελέσαντος Καθηγητού στην έδρα Ε. Χάρτ

04/03/1947: Β.Δ. (Εφημερίδα Κυβερνήσεως 71/Τ.Γ'/27.03.47), διορίστηκε έκτακτος αυτοτελής Καθηγητής στην έκτακτο αυτοτελή έδρα της Ακτινολογίας ο Ε. Χάρτ

23/09/1948: Εξεδόθη διάταγμα (Εφημερίδα Κυβερνήσεως 244/Τ.Γ'/09.10.48) με το οποίο ο έκτακτος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών Ε. Χάρτ προήχθη σε τακτικό Καθηγητή της εκτάκτου αυτοτελούς έδρας της Ακτινολογίας

02/02/1949: Ο Καθηγητής Ε. Χάρτ έδωσε την εναρκτήριο ομιλία του στην αίθουσα τελετών του Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα: «*Η εξέλιξις τής Ακτινοδιαγνωστικής*»

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ:

1947: 5 νέες έκτακτες έδρες συμπεριλαμβανομένης και της Ακτινολογίας

1948: Έκτακτος Καθηγητής Ακτινολογίας: Σπυρίδων Κρητικός

1952: Τακτικός Καθηγητής: Σπυρίδων Κρητικός, μεταφορά Ακτινολογικού Εργαστηρίου της Σχολής στο νέο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ:

1979: Ιδρύθηκε Κλινικό Εργαστήριο Ακτινολογίας (Νοσοκομείο «Άγιος Ανδρέας»), Τακτικός Καθηγητής Ακτινολογίας και Διευθυντής Κλινικού Εργαστηρίου Ακτινολογίας: Ιωάννης Δημόπουλος

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ:

1979: Τακτικός Καθηγητής Ακτινολογίας: Παύλος Κατσιώτης

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ:

1984: Τακτικός Καθηγητής Ακτινολογίας: Π. Μανωλάκης

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ:

1986: Αναπληρωτής Καθηγητής Ακτινολογίας: Νικόλαος Γκουρτσογιάννης

1990: Τακτικός Καθηγητής Ακτινολογίας: Νικόλαος Γκουρτσογιάννης

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ:

1995: Τακτικός Καθηγητής Ακτινολογίας και διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Λάρισας: Ιωάννης Φεζουλίδης

Β' ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ:

1996-1999: Λειτουργήσε στο Ευγενίδειο Θεραπευτήριο Αθηνών. Διευθυντής, ο τακτικός Καθηγητής Ακτινολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών: Δημήτριος Κελέκης.

1999-2003: Η έδρα του εργαστηρίου στο Σισμανόγλειο Νοσοκομείο

2003: Η έδρα του εργαστηρίου μεταφέρθηκε στο Π.Γ.Ν.Α. «Αττικό»

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ

1^ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ

14-16 Απριλίου 1972, Αθήνα

Οργανωτική επιτροπή: Σπ. Κρητικός (επίτιμος πρόεδρος), Γρ. Ποντίφηξ (πρόεδρος), Άνθ. Χριστοφορίδης, Δημ. Γιαννάκος (αντιπρόεδροι), Δημ. Κελέκης, Κων. Παπαβασιλείου, Γεωρ. Πρίνος (γενικοί γραμματείς), Γεωρ. Βραχλιώτης, Θεοφ. Καμπούρης, Κων. Σπύρου (ειδικοί γραμματείς), Δημ. Ανδρουτσόπουλος (ταμίας), Γ. Βαλαβάνης, Α. Ηλιάδης, Π. Κατσιώτης, Ι. Κωνστάντες, Ι. Κωσταρίδης, Λ. Μανθοπούλου, Μπ. Μάτσας, Β. Μπενάκης, Σπ. Μπενετάτος, Β. Πρώϊμος, Λ. Στεργίου, Γ. Τζαμουράνης, Ν. Χαλαζωνίτης, Β. Χατζηγιαννάκης (μέλη)

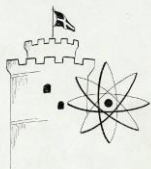
Έγιναν 3 εισηγήσεις (διακεκριμένοι ξένοι Καθηγητές), 4 συζητήσεις στοργγύλης τράπεζας, 237 ελεύθερες ανακοινώσεις, προβλήθηκαν 9 κινηματογραφικές ταινίες επιστημονικού περιεχομένου, 2 ταινίες τεχνικού περιεχομένου

2^ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ

18-21 Απριλίου 1974, Θεσσαλονίκη

Οργανωτική επιτροπή: J.R.von Ronnen (επίτιμος πρόεδρος), Άνθ. Χριστοφορίδης (πρόεδρος), Γρ. Ποντίφηξ (α' αντιπρόεδρος),

2^ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18-21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1974
(Athens: Zoologion "MARIA" PALACE)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ
ABSTRACTS OF PAPERS

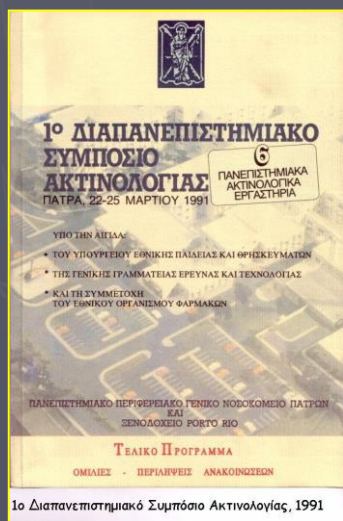
Δημ. Γιαννάκος (β' αντιπρόεδρος), Αρ. Βρίσιος (γ' αντιπρόεδρος), Αθ. Κούσκου-
ρας (γενικός γραμματέας), Π. Αποστολίδης, Λ. Παπαδόπουλος (ειδικοί γραμμα-
τείς), Γ. Σταμουλάς (ταμίας), Γ. Τσελεπής, Η. Κολιάκου, Α. Παντολέων, Ξ. Λαυ-
ρεντιάδης, Α. Λειβαδιώτης, Δ. Δούμας, Π. Κωτσάκη, Κ. Σιδηρόπουλος, Π. Πέντζος,
Σ. Εφραιμίδης, Ι. Σωφρονιάδης, Κ. Καραντάνης (μέλη)

1ο ΔΙΑΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ

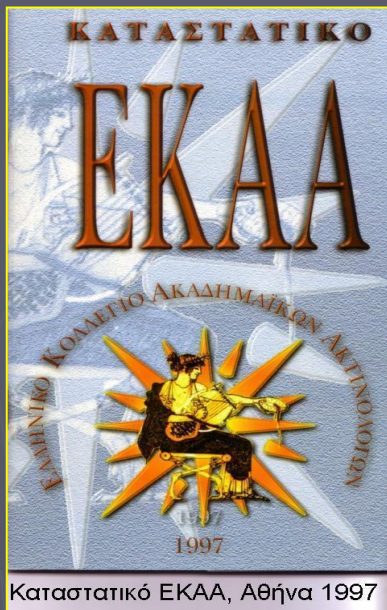
22-25 Μαρτίου 1991, Πάτρα

Επίτιμοι πρόεδροι οι: Χ. Αθανασούλης, Ι. Δημόπουλος, Α.
Κούσκουρας, Π. Μανωλάκης, Κ. Παπαβασιλείου, επίτιμοι
αντιπρόεδροι οι: Λ. Βλάχος, Α. Βρίσιος, Ν. Γκουρτσογιάννης και
Λ. Παπαδόπουλος

Οργανωτική επιτροπή: Δ. Κελέκης (πρόεδρος), Π. Δημόπουλος, Δ.
Σιαμπλής (αντιπρόεδροι), Ι. Φεζουλίδης (γενικός γραμματέας), Α.
Οικονομόπουλος (ειδικός γραμματέας), Θ. Πέτσας (ταμίας), Σ.
Γερμενίτης, Π. Κωστή, Ε. Λυκάκη, Β. Παρασκευάς, Β. Παστρομάς
(μέλη). Την επιστημονική επιτροπή αποτελούσαν οι: Χ.
Αθανασούλης, Λ. Βλάχος, Α. Βρίσιος, Ν. Γκουρτσογιάννης, Ι.
Δημόπουλος, Δ. Κελέκης, Α. Κούσκουρας, Π. Μανωλάκης, Κ.
Παπαβασιλείου, Λ. Παπαδόπουλος

ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΩΝ

1997: Ιδρύθηκε το Ελληνικό Κολλέγιο Ακαδημαϊκών Ακτινολόγων (Ε.Κ.Α.Α., Hellenic College of Academic Radiologists)

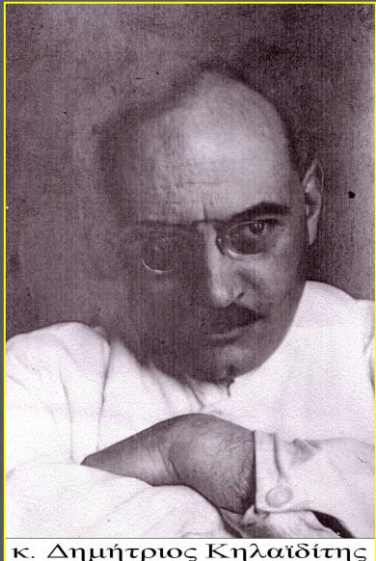
Καταστατικό: 8 κεφάλαια, 40 άρθρα και τα μέλη του διακρίνονται σε τακτικά, πρόσεδρα και επίτιμα

Σκοπός του: «η δημιουργία επιστημονικού βήματος για όσους ασχολούνται με την προαγωγή, την μελέτη, την προβολή και την ενίσχυση της επιστημονικής έρευνας και της πρακτικής εφαρμογής της στον ευρύτερο χώρο της Ακτινολογίας και των απεικονιστικών μεθόδων γενικότερα, καθώς επίσης και η περαιτέρω ανάπτυξη και καλλιέργεια αυτής με όλες τις σύγχρονες και μελλοντικές μορφές που θα λάβει»

Ιδρυτικά μέλη: Γκουρτσογιάννης Νικόλαος, Δημόπουλος Ιωάννης, Δημητριάδης Αθανάσιος, Κελέκης Δημήτριος, Πρασόπουλος Παναγιώτης, Δαμηλάκης Ιωάννης, Καραμπέκιος Σπύρος, Βλάχος Λάμπρος, Κούσκουρας Αθανάσιος, Βρίτσιος Αριστοτέλης, Φεζουλίδης Ιωάννης, Πέτσας Θεόδωρος, Γουλιάμος Αθανάσιος, Παπαδόπουλος Λεωνίδας, Κωτούλας Κίμων, Μανάβης Ιωάννης, Τσαμπούλας Κωνσταντίνος, Βαρβέρης Χαράλαμπος, Γιαρμενίτης Σπυρίδων, Σιαμπλής Δημήτριος
Το πρώτο προσωρινό Δ.Σ. του Ε.Κ.Α.Α. αποτελείτο από τους: Νικόλαο Γκουρτσογιάννη (πρόεδρος), Αθανάσιο Δημητριάδη και Ιωάννη Δημόπουλο (μέλη)

ΕΞΕΧΟΥΣΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΗΛΑΪΔΙΤΗΣ (1883-1960)

κ. Δημήτριος Κηλαϊδίτης

Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης

1908: Διδακτορική διατριβή στην Βιέννη

Εργάστηκε: 3^η Πανεπιστημιακή Ιατρική Κλινική υπό τους Leopold Schrotter von Kristelli (1837-1908) και Ernst Adolf Gustav Gottfried von Strömpell (1853-1925) και στην συνέχεια στο Zentral-Röntgeninstitut κοντά στον Καθηγητή Ακτινολογίας Guido Holzknecht

1910: Ακτινολόγος στο Βρετανικό Νοσοκομείο της Κων/λης, και σύμβουλος Ακτινολόγος στο Γαλλικό, Ελληνικό (Εθνικό) και Ιταλικό Νοσοκομείο της πόλεως

1910: Παρατήρησε ακτινολογικά την παρεμβολή, σε όρθια θέση, εντερικών ελίκων μεταξύ ήπατος και δεξιού ημιδιαφράγματος

1910-1911: Δημοσίευσε 3 τέτοια περιστατικά στο Γερμανικό περιοδικό «*Fortschritte auf dem Gebiet der Röntgenstrahlen*» με τον τίτλο: «*Zur Frage der Hepatoptose und Ptose im allgemeinen in Anschluss an drei Fälle von temporärer partieller Leberverlagerung*», έκτοτε το σύνδρομο πήρε το όνομά του: «*Chilaiditi Syndrome*»

1920: γνωρίστηκε στην Βιέννη με τον Αναστάσιο Κελέκη

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΧΑΡΤ (1885-1954)

κ. Ευτύχιος Χάρτ

1909: Αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο Παρισίων

1911: Διδάκτωρ της Ιατρικής Χειρουργικής και Μαιευτικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

1913: Στην Γερμανία συναντήθηκαν (με τον Κων/νο Μέρμινγκα) με τον γνωστό Γυναικολόγο Ludwig Seitz

Τέλος Βαλκανικών πολέμων: Γερμανία για την ολοκλήρωση των σπουδών του στην Ακτινολογία, στην συνέχεια στην Βιέννη κοντά στον Καθηγητή Guido Holzknecht

1922-1924: Έκτακτος Φυσιοθεραπευτής ιατρός, Νοσοκομείο «Ανδρέας Συγγρός». Άρχισε διδασκαλία μαθημάτων Ακτινολογίας στους 5ετείς φοιτητές της Πανεπιστημιακής κλινικής Δερματικών Νόσων (τα πρώτα επίσημα μαθήματα Ακτινολογίας στην Ελλάδα)

1923: Εξέδωσε το βιβλίο του: «*Η εξέλιξις τής δι' Ακτίνων Roentgen Θεραπευτικής*»

1925-1930: Διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Α' Παθολογική κλινική, Δημοτικό Νοσοκομείο

1925: Υφηγητής Φυσικοθεραπείας

1927: Μέλος της Ελληνικής Ανθρωπολογικής Εταιρείας

1928: Μέλος της Ιατροχειρουργικής Εταιρείας Αθηνών

1932-1936: Διευθυντής Ακτινολογικού Τμήματος, Δημοτικό Νοσοκομείο «*Η Ελπίς*»

1933: Αντιπρόεδρος, 1939: πρόεδρος και 1954: επίτιμος πρόεδρος της Ε.Α.Ε.

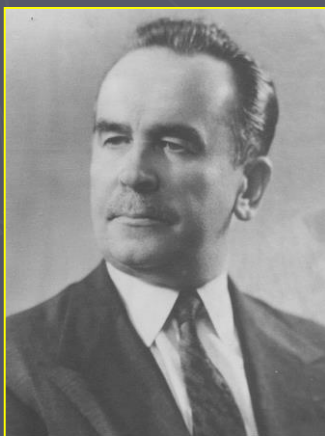
1935: Εξέδωσε το βιβλίο του: «Ακτινοδιαγνωστική»

1943-1953: Διευθυντής Ακτινοθεραπευτικού Τμήματος, Θεραπευτήριο «Ο Ευαγγελισμός»

1946: Έκτακτος Καθηγητής της εκτάκτου αυτοτελούς έδρας Ακτινολογίας και Φυσικοθεραπείας

1948: Τακτικός Καθηγητής της εκτάκτου αυτοτελούς έδρας Ακτινολογίας και Φυσικοθεραπείας (μέχρι και τον θάνατό του)

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (1909-1985)

κ. Απόστολος Γιαννακόπουλος

Ειδικεύτηκε στην Ακτινοδιαγνωστική/Ακτινοθεραπεία, στο Ακτινολογικό Εργαστήριο του Δημοτικού Νοσοκομείου «Η Ελπίς», κοντά στον Καθηγητή Ε. Χάρτ

1933-1938: Δευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Δημοτικό Νοσοκομείο «Η Ελπίς»

1938: Διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών με την διατριβή του: «Περί προβολών τών ακτίνων Roentgen μετ' ιδίων μεθόδων προς καθορισμόν τών διαστάσεων καρδιάς καί αορτής»

1938-1939: Μετεκπαιδεύτηκε στην Γερμανία (Ακτινοδιαγνωστική/Ακτινοθεραπεία/Ακτινοβιολογία) κοντά στους Καθηγητές Holfelder, Winz και Berg

1942: Άμισθος Υφηγητής Ακτινολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών, με την διατριβή του: *«Εισαγωγή εις τήν Ακτινοβιολογίαν μετά ιδίας πειραματικής ερεύνης»*

1943-1945: Διευθυντής Ακτινοδιαγνωστικού Εργαστηρίου, Θεραπευτήριο *«Ο Ευαγγελισμός»*

1945-1948: Διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Ερευνητικό Ιατρείο Νοσημάτων Θώρακος

1946: Εξέδωσε το βιβλίο του: *«Τομογραφία καί λοιπαί μέθοδοι ακτινοδιαγνωστικής τών πνευμόνων (μετ' ιδίων διερευνήσεων καί παρατηρήσεων)»*

1948: Άμισθος έκτακτος Καθηγητής Ακτινολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών

1952: Εξέδωσε το βιβλίο του: *«Η φυσιολογία τής οστεογενέσεως καί τό σύνδρομον τής οστικής ατροφίας μετά ιδίων περιπτώσεων»*

1955: Εξέδωσε το σύγγραμμά του: *«Ακτινοδιαγνωστική Τόμος Α'»*

1956: Μετέβη στο Heidelberg και Erlangen της Δυτικής Γερμανίας, όπου κοντά στους Καθηγητές Becker και Henning ενημερώθηκε για τις εξελίξεις στην Ακτινοθεραπεία και Πυρηνική Ιατρική

1957: Μόνιμος Καθηγητής της εκτάκτου αυτοτελούς έδρας της Ακτινολογίας, Διευθυντής Εργαστηρίου Ακτινολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, Αρεταίειο Νοσοκομείο

1959: Τακτικός Καθηγητής της τακτικής έδρας Ακτινολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών

Απομακρύνθηκε από το Πανεπιστήμιο και την έδρα της Ακτινολογίας από την δικτατορία, αποκαταστάθηκε με την επάνοδο της Δημοκρατίας (1974), λόγω ορίου ηλικίας του απενεμήθη ο τίτλος του ομότιμου Καθηγητού

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΟΝΤΙΦΗΣ (1913)

κ. Γρηγόριος Ποντίφηξ

1939: Απέκτησε την ειδικότητα του Ακτινολόγου—Ραδιολόγου

1940: Ακτινολόγος στο Αρεταίειο Νοσοκομείο Αθηνών

1946: Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών με την διατριβή του: *«Η πρόωμη διάγνωση τού ελκωτικού καρκίνου τού στομάχου»*.

1948: Επιμελητής της νεοσύστατης έδρας της Ακτινολογίας, με πρώτο Καθηγητή τον Ε. Χάρτ

1950-1952: Μετεκπαιδεύτηκε στο Λονδίνο στο Νοσοκομείο National κοντά στον Καθηγητή Hugh Davies και στο Νοσοκομείο Westminster κοντά στον Καθηγητή Peter Kerly

1952: Υφηγητής Ακτινολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών με την διατριβή του: *«Η διαδερμική αγγειογραφία τού εγκεφάλου»*

1956: Διευθυντής Ακτινολογικού Τμήματος, Νοσοκομείο «Αλεξάνδρα»

1969: Τακτικός Καθηγητής Ακτινολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών, διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου Πανεπιστημίου, Αρεταίειο Νοσοκομείο

1972: Εξέδωσε το βιβλίο του: *«Στοιχεία Ακτινοδιαγνωστικής»*

1976: Εξέδωσε το δίτομο σύγγραμμά του: *«Κλινική Ακτινοδιαγνωστική»*,

1978: Εξέδωσε το βιβλίο του: «*Εισαγωγή στην Πυρηνική Ακτινοδιαγνωστική και Ακτινοβολία*»

1982: Με τον μετέπειτα Καθηγητή Ακτινολογίας Λ. Βλάχο εξέδωσαν το βιβλίο: «*Άτλας Ακτινοδιαγνωστικής-Ουροποιητικό σύστημα*»

1978: Κοσμήτωρ της Ιατρικής σχολής

1982: Παραιτήθη της θέσεως του Τακτικού Καθηγητού Ακτινολογίας (λόγω ορίου ηλικίας)

1984: Με τον μετέπειτα Καθηγητή Ακτινολογίας Α. Γουλιάμο εξέδωσαν το βιβλίο: «*Βασικές αρχές και εφαρμογές της Υπολογιστικής Τομογραφίας*»

1988: Εξέδωσε το βιβλίο τσέπης: «*Μάθετε για τό κάπνισμα, η άγνοια σκοτώνει*»

1992: Σε συνεργασία με τους Α. Γουλιάμο, Α. Καλοβιδούρη και Α. Αντωνίου, εξέδωσαν το σύγγραμμα: «*Εισαγωγή στις απεικονιστικές μεθόδους*» (βραβευμένο από την Ακαδημία Αθηνών)

1993: Μετέφρασε-εξέδωσε το βιβλίο του Stanley Hoppenfeld: «*Η φυσική εξέταση της σπονδυλικής στήλης και των άκρων*»

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΤΣΙΩΤΗΣ (1927-1997)

1952: Αποφοίτησε από την Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου των Παρισίων

1954: Διδάκτορας της Ιατρικής Σχολής των Παρισίων με την διατριβή του:

«*Contribution a l' etude des jambs arquees non rachitiques chez le jeune enfant, et en particulier a l' osteochondrose deformante tibiale ou tibia vara ou maladie de Blount dans sa forme infantile*» (υπό την επίβλεψη του Καθηγητή M. Fevre)

κ. Παύλος Κατσιώτης

Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στο Νοσοκομείο Longjumeau κοντά στον Καθηγητή M. Fevre, στην Παιδιατρική Ακτινολογία στο Νοσοκομείο Necker Enfants-Malades κοντά στον Καθηγητή J. Lefebvres (ιδρυτού της Ευρωπαϊκής Παιδιατρικής Ακτινολογίας)

1955: Διπλωματική εργασία, για την λήψη της ειδικότητας της Ακτινολογίας, υπό την επίβλεψη του Καθηγητού J. Lefebvres με θέμα: *«De l' interet de la radiographie des tissus mous des membres chez l' enfant»*

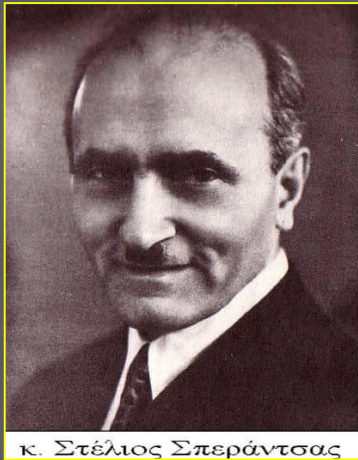
1956-1957: Εξειδικεύτηκε στην Νευροακτινολογία/Επεμβατική Ακτινολογία στο Νοσοκομείο Serafimer της Στοκχόλμης, υπό την διεύθυνση του Καθηγητού Erik Lindgren, κοντά στον διάσημο Νευροχειρουργό Oliver Krone

1965-1979: Διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Νοσοκομείο «Άγιος Σάββας»

1979: Τακτικός Καθηγητής Ακτινολογίας Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

1989: Παραιτήθηκε από Τακτικός Καθηγής Ακτινολογίας Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (για λόγους υγείας)

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ (1888-1962)

1915: Διδάκτορας Πανεπιστημίου Αθηνών

Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία

1925: Ακτινολόγος του ιατρείου του Πανελληνίου Συνδέσμου κατά της φυματιώσεως

Διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Νοσοκομείο «Σωτηρία»

Λόγω προσβολής των χεριών του από ακτινική δερματίτιδα εγκατέλειψε την Ακτινολογία και ακολούθησε την Οδοντιατρική

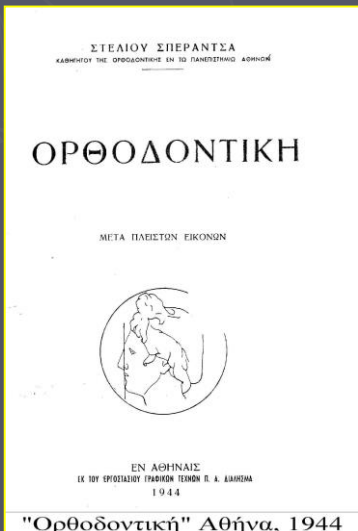
1932: Απεφοίτησε από την Οδοντιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών

1933: Καθηγητής Ορθοδοντικής στο Οδοντιατρικό τμήμα Πανεπιστημίου Αθηνών

1944: Εξέδωσε το σύγγραμμά του «Ορθοδοντική»

Επίσης εξέδωσε: «Στοματολογία τού ανθρώπου» (17 εκδόσεις), «Στοιχεία γενικής βιολογίας» (14 εκδόσεις), «Η επιμετάλλωσις τού οργανισμού έν τή οδοντολογία» (1930), «Γιά τήν υγεία μας» (μελέτη εκλαϊκευμένης υγιεινής, 1931), «Ορθοδοντικά μελετήματα» (1933)

Έγραψε ποιήματα, θεατρικά έργα, κριτικές, μελέτες και ιδιαίτερα παιδική λογοτεχνία, αναγνωστικά για μαθητές του Δημοτικού σχολείου και του Γυμνασίου, τα οποία και βραβεύθηκαν

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΙΜΩΝ ΚΩΤΟΥΛΑΣ (1926)

1945-1947: Υποβοηθός έδρας Φυσιολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών

1953: Απέκτησε την ειδικότητα Ακτινολογίας/Ραδιολογίας

1957-1961: Βοηθός Εργαστηρίου Ακτινολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών

1960: Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών με την διατριβή του: *«Συμβολή επί τής διαγνωστικής αξίας τής πολυαξονικής τομογραφίσεως (πειραματική καί κλινικοεργαστηριακή μελέτη)»*

1961-1969: Επιμελητής Ακτινολογικού Εργαστηρίου Πανεπιστημίου Αθηνών

1970: Υφηγητής Ακτινολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών με την διατριβή του: *«Ακτινοδιαγνωστική τού οισοφάγου τή βοηθεία ελαστικής σφαίρας».*

1980-1991: Άμισθος Υφηγητής και Επίκουρος Καθηγητής, Ακτινολογικό Εργαστήριο Πανεπιστημίου Αθηνών

1991-1996: Καθηγητής Ακτινολογίας Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

1996: Ομότιμος Καθηγητής

κ. Κίμων Κωτούλας

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΡΗΤΙΚΟΣ (1900-1990)

Απόφοιτος Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Παρισίων
Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία/Ραδιολογία στο Παρίσι
1930: Ίδρυσε Ακτινολογική Κλινική στην Θεσσαλονίκη, επί της οδού Εγνατίας 71

Διετέλεσε διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Δημοτικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης (επί σειρά ετών)

1948: Έκτακτος Καθηγητής Ακτινολογίας Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

1952: Τακτικός Καθηγητής Ακτινολογίας Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

1953: Εξέδωσε το βιβλίο του: «Εισαγωγή εις τήν ακτινοθεραπευτικήν»

κ. Σπυρίδων Κρητικός

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ:

Αλευρόπουλος Φ., Βιδάλης Ευάγγελος, Γεωργακόπουλος Γεώργιος, Γκορίτσας Στέφανος, Γρηγοράτος Παναγιώτης, Γούναρης Ισίδωρος, Δημητριάδης Ιωάννης, Θρουβάλας Αντώνιος, Θώμης Ν., Καλαντίδης Χρήστος, Καρζής Μάνος, Κυνήρας Μιχαήλ, Κοντοδίνας Ιωάνν. Δ., Κοντόπουλος Παύλος, Λαμπαδαρίδης Αθανάσιος, Λαπατσάνης Παναγιώτης, Μικ Δώρα, Οικονόμου Χρ., Πετρόχειλος Στέφανος, Ρεβελιώτης Γ., Τσαγκάρης Κ., Φαρμακίδου Ευαγγελία (Λία)

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ:

Τσαρούχας Βάγιας

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Κρητικός Σπυρίδων, Αναγνωστάκης Εμμανουήλ, Κελέκης Αναστάσιος

κ. Αναστάσιος Κελέκης

Κελέκης Αναστάσιος (1888/Τρίγλια Βιθυνίας-1975/Θεσσαλονίκη)

1922: Ειδικεύτηκε στην Βιέννη (2ετία) στην Ακτινολογία, Ακτινοθεραπεία και Ραδιοθεραπεία κοντά στον Δημήτριο Κηλαϊδίτη

1925: Ακτινολογικό εργαστήριο (με τον Θεόδωρο Προύσαλη) επί της οδού Αγίας Σοφίας 21

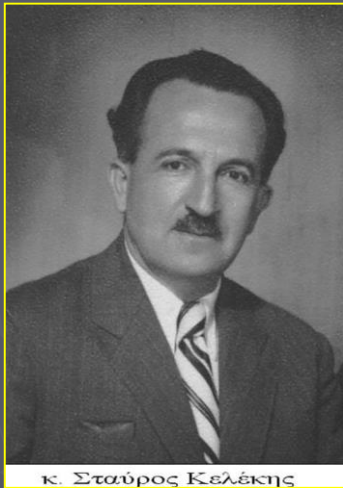
Τέλη της δεκαετίας του 1950: Μετέφερε το ιατρείο του επί της οδού Τσιμισκή 59

Διευθυντής (επί σειρά ετών) Ακτινολογικού Τμήματος, Κεντρικό Προσφυγικό Νοσοκομείο (επί της οδού Αναπαύσεως)

1962: Συνταξιοδοτήθηκε. Το ακτινολογικό εργαστήριο ανέλαβε ο γιος του Λεωνίδας (επέστρεψε το 1960 μετά από σπουδές Ακτινολογίας στην Ζυρίχη και στην Φρανκφούρτη)

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΔΡΑΜΑ:

Κελέκης Σταύρος

κ. Σταύρος Κελέκης

Σταύρος Λεων. Κελέκης (1990/Δράμα-1973)

Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στην Βιέννη και συνέχισε την άσκησή του στο ακτινολογικό εργαστήριο του αδελφού του Αναστάσιου Κελέκη στην Θεσσαλονίκη

1927: Ακτινολογικό εργαστήριο έναντι του ιερού ναού της Μητροπόλεως

1936: Μετέφερε το ιατρείο του και ίδρυσε την τετράωροφη «Κλινική Κελέκη», επί της οδού Ελευθερίου Βενιζέλου

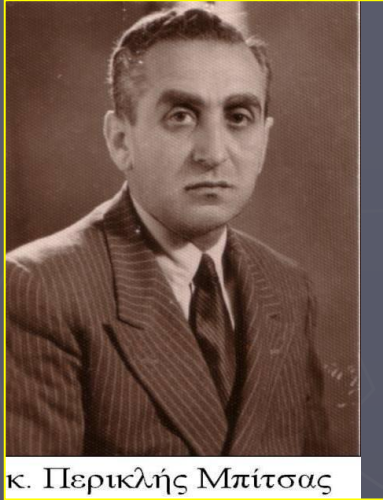
1940: Υπηρέτησε στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο Δράμας και στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο Σύρου

1944-1972: Επαναλειτούργησε την Κλινική του

1972: Συνταξιοδοτήθηκε

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΒΑΛΑ:

Μπίτσας Περικλής

Περικλής Θ. Μπίτσας (1911/Δοξάτο Δράμας-2005/Καβάλα)

1942-1946: Διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Βρετανικό Νοσοκομείο, Μέση Ανατολή

1946: Απέκτησε την ειδικότητα της Ακτινολογίας

1948: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί της οδού Ομονοίας

1954: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί της οδού Μ. Αλεξάνδρου 22

Πρώτος διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Δημοτικό Νοσοκομείο Καβάλας και πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Καβάλας (επί σειρά ετών)

1991: Συνταξιοδοτήθηκε

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΒΕΡΟΙΑ:

Γκιρτζής Γεώργιος

Γεώργιος Γκιρτζής (1892/ Σουφλί-;)

Ειδικεύτηκε και απέκτησε την ειδικότητα του Ακτινολόγου/Ραδιολόγου στην Αθήνα

1954: Ενεγράφη στον Ιατρικό Σύλλογο Ημαθίας

1948-1953: Ακτινολόγος στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο Βέροιας

1951-1959: Ακτινολόγος στο Νοσοκομείο Βέροιας

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΙΣ ΣΕΡΡΕΣ:

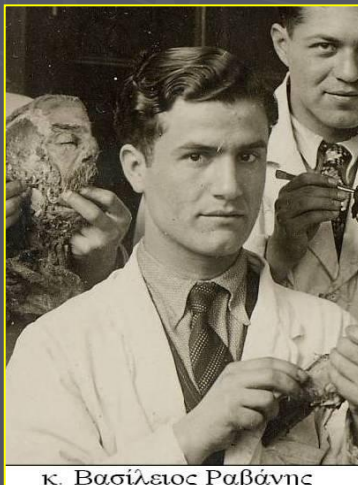
Βέλλιος Κ. Νικόλαος, Ραβάνης Βασίλειος

Νικόλαος Κ. Βέλλιος (1901/-1980/Αθήνα)

Διευθυντής (επί σειρά ετών) Ακτινολογικού Εργαστηρίου,
Νοσοκομείο Σερρών

Ακτινολογικό εργαστήριο στις Σέρρες μέχρι το 1967, οπότε
και συνταξιοδοτήθηκε

Βασίλειος Ραβάνης (1910/Εμμανουήλ Παππά Σερρών-
1996/Αθήνα)

1932-1934: Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου της
Τούρ

Ειδικεύτηκε στην Αθήνα, στο Ακτινοδιαγνωστικό Εργαστήριο
του Νοσοκομείου «Ο Ευαγγελισμός» και στο Ακτινολογικό
Εργαστήριο του Δημοτικού Νοσοκομείου «Η Ελπίς»

1951: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί της συμβολής των οδών
Μαραγκουδάκη 11 και Γεναδίου 1

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΦΛΩΡΙΝΑ:

Φίστας Νικόλαος

Νικόλαος Γ. Φίστας (1902/Νυμφαίο-1994/Θεσσαλονίκη)

Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στην Αθήνα

Ασκούσε εκ παραλλήλου την ειδικότητα της Παθολογίας

Τέλη της δεκαετίας του 1920: Ακτινολογικό εργαστήριο (το οποίο διατήρησε για 13 χρόνια)

Κατά την Γερμανική κατοχή: Μετέφερε το ιατρείο του στην Θεσσαλονίκη, επί της οδού Καρόλου Ντήλ 25

1968: Η κοινότητα Νυμφαίου τον ανακήρυξε «Μεγάλον Ευεργέτη»

1969: Ο σύλλογος απανταχού Νυμφαιωτών «Ο Άγιος Νικόλαος» τον ανακήρυξε «Μεγάλον Ευεργέτη»

1979: Ακαδημία Αθηνών του απένειμε έπαινο

1980: Η Μακεδονική Φιλεκπαιδευτική Αδελφότης του απένειμε Χρυσούν Μετάλλιο για τους πνευματικούς του αγώνες

1984: Ο σύλλογος των απανταχού Νυμφαιωτών τον ανακήρυξε Επίτιμο Πρόεδρο του Συνδέσμου

κ. Νικόλαος Φίστας

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΕΔΕΣΣΑ:

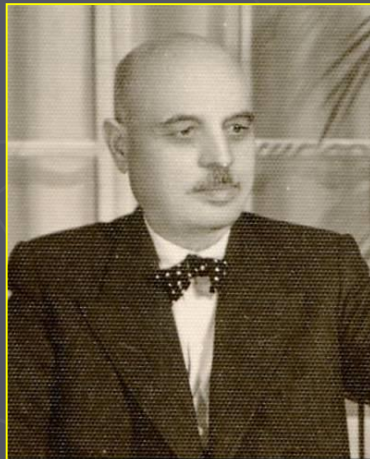
Πολυχρονάκος Αλέξανδρος

Αλέξανδρος Β. Πολυχρονάκος (1883/Άγιος Νικόλαος Μάνης-1968/Έδεσσα)

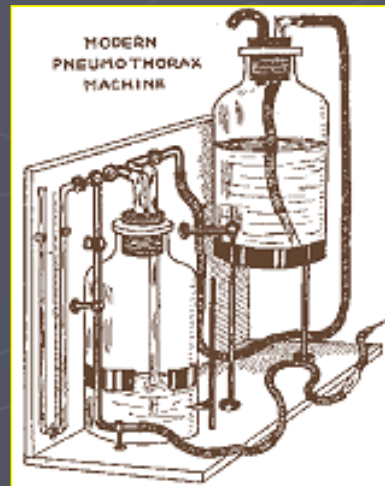
1928-1930: Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία και Φυματιολογία στην Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Παρισίων

1930: Ακτινολογικό εργαστήριο (διέθετε μονάδα πρόκλησης πνευμοθώρακα)

Διευθυντής (επί σειρά ετών) του Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Νοσοκομείο Έδεσσας, και πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Έδεσσας (επί σειρά ετών)

κ. Αλέξανδρος Πολυχρονάκος

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ:

Αποστόλου Γεώργιος, Καλαμιώτης Σωτήριος, Τσαβαρής Βασίλειος

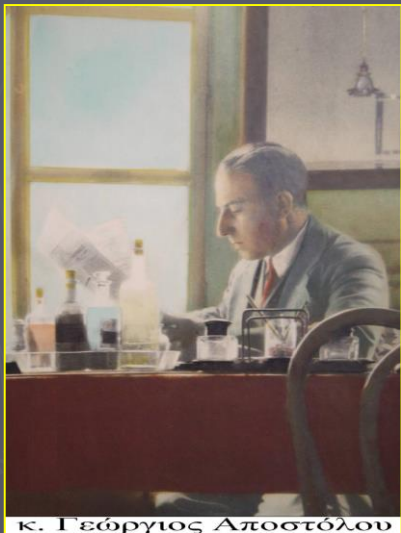
Αποστόλου Απ. Γεώργιος (1883/Αλεξανδρούπολη-1947)

1914: Σπούδασε στο Παρίσι, στο Μονπελιέ και στην Νάντ
Στην Γαλλία εκπόνησε την διδακτορική του διατριβή

1931: Ακτινολογικό εργαστήριο στην Αλεξανδρούπολη επί
της οδού Βενιζέλου (σήμερα οδό Αθηνών)

1935-1936: Μετέφερε το ακτινολογικό του ιατρείο στην
Θεσσαλονίκη, επί της οδού Τσιμισκή 71

1936-1940: Επέστρεψε στην Αλεξανδρούπολη, όπου πλήν
του εργαστηρίου του, ίδρυσε ιδιωτική Κλινική (μετά των
συναδέλφων του Ιατρού και Κατρινιάνου)

κ. Γεώργιος Αποστόλου

κ. Σωτήριος Καλαμιώτης

Σωτήριος Λεων. Καλαμιώτης (1909/Σχηματάρι-2000/Αθήνα)

Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στο Θεραπευτήριο «*Ο Ευαγγελισμός*»

1949-1959: Ακτινολογικό εργαστήριο στην Αλεξανδρούπολη, επί της οδού Βασιλέως Γεωργίου

1959-1978: Συνεργάστηκε με τον Κοκκέβη Ανδρέα στο ακτινολογικό εργαστήριο του τελευταίου επί της οδού Καποδιστρίου 41

κ. Βασίλειος Τσαβαρής

Βασίλειος Ν. Τσαβαρής (1897/Σύμη-1962/Αλεξανδρούπολη)

Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στο Νοσοκομείο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού

Διευθυντής του Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Γ.Ν. Ρόδου (απελύθη το 1953)

Διευθυντής του Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Γ.Ν. Βαθέος (απελύθη το 1957)

1959-1962: Διευθυντής του Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Γ.Ν. Αλεξανδρούπολης

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΣΑΜΟ:

Λουί Μάρκ Ερνέστος

κ. Ερνέστος Λουί Μάρκ

Ερνέστος Λουί Μάρκ (1887/Λιμένα Βαθέος-1968/Αθήνα)

Απόγονος του Γρηγορίου Λουί Μάρκ (πρόξενου της Αγγλίας στην Ηγεμονία της Σάμου)

Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στην Αγγλία και Γαλλία

1930-1940: Ακτινολογικό εργαστήριο στον Λιμένα Βαθέος

Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο εργάστηκε στην Αθήνα ως Ακτινολόγος στην πρεσβεία των Η.Π.Α., ενώ ταυτόχρονα εκπαίδευε χειριστές

ακτινολογικών μηχανημάτων νοσηλευτικών Αγγλικών μονάδων που έδρευαν στην Ελλάδα

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΗΝ ΡΟΔΟ:

Τσαβαρής Βασίλειος, Φώκιαλης Γεώργιος

Γεώργιος Στ. Φώκιαλης (1915/Ρόδος-1989)

Ειδικεύτηκε στο Αρεταίειο Νοσοκομείο Αθηνών, κοντά στον Καθηγητή Ακτινολογίας Απ. Γιαννακόπουλο

1950-1963: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί της οδού Ηρώων Πολυτεχνείου 19

κ. Γεώργιος Φώκιαλης

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΗΝ ΛΕΣΒΟ:

Αλαμανέλλης Νατάλε, Πλάτων Πλάτων

κ. Νατάλε Αλαμανέλλης

Νατάλε Αλ. Αλαμανέλλης (1895/Μυτιλήνη-1990)

1926: Ειδικεύτηκε (2ετία) στην Ακτινολογία στο Παρίσι κοντά στην Madame Curie

1928: Ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Σαπφούς 13 (Χατζηγιαννίκου Βρύση)

1938-1969: Ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Αρίωνος 11

1970-1978: Ακτινολόγος στο Σανατόριο Λέσβου (Αγιάσσο)

κ. Πλάτων Πλάτων

Πλάτων Π. Πλάτων (1891//Μυτιλήνη-1971)

1923-1926: Μετεκπαιδεύτηκε στο Βερολίνο

1927-1929: Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στην Βιέννη

1929: Ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Βενιαμίν Λεσβίου 5 (Φάωνος)

1938-1951: Πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Λέσβου

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΧΙΟ:

Δεμιρζάκης Κωνσταντίνος

κ. Κωνσταντίνος Δεμιρζάκης

Κωνσταντίνος Δ. Δεμιρζάκης (1899/Χίος-1964)

Ειδικεύτηκε στο Institut Paster, βοηθός στο Εργαστήριο των Καθηγητών του Πανεπιστημίου Παρισίων Gosset και Nobecount 1927: Άσκησε αρχικά την Μικροβιολογία, και στην συνέχεια παράλληλα και την Ακτινολογία

1956: Παραιτήθηκε της ειδικότητας της Ακτινολογίας

1963-1964: Μικροβιολόγος στο Νοσοκομείο Χίου

Δημοσίευσε: «*Τό Σανατόριον Χίου*» (Αιγαίον, τεύχος 6, 1935), «*Τοπική μόλυνσις καί τοπική ανοσία*» (Κλινική, τεύχος 24, 1932), «*Εκτρωτική θεραπεία ερεσιπέλατος δι' ακτινοθεραπείας*» (Ακαδημαϊκή Ιατρική, τεύχος 112, 1948), «*Περί τής πιθανής παθογενείας δύο περιστατικών οξείας αιμορραγικής πορφύρας*» (Ακαδημαϊκή Ιατρική, τεύχος 107, 1948), «*Ακτινοθεραπεία ή πενικελλινοθεραπεία επί φλεγμονών τού προσώπου*» (Ακαδημαϊκή Ιατρική, τεύχος 113, 1949), «*Εργαστηριακαί εξετάσεις κατά τήν πνευμονικήν φυματίωσιν*» (Ακαδημαϊκή Ιατρική, τεύχος 5, 1950), «*Διαβήτης καί μόλυνσις*» (Ακαδημαϊκή Ιατρική, τεύχος 164, 1953)

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟ:

Σκιαδάς Ιωάννης

κ. Ιωάννης Σκιαδάς

Ιωάννης Σκιαδάς (1908/Άγιο Βλάση-2000/Αγρίνιο)

1942: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί της οδού Διαμαντή (διέθετε μονάδα πρόκλησης πνευμοθώρακα)

Ασκούσε εκ παραλλήλου και την ειδικότητα του Φυματιολόγου

1963-1978: Συνεργάστηκε με τον Ακτινολόγο Ευάγγελο Παπαστεργίου

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΛΑΜΙΑ:

Βέλλιος Δ. Νικόλαος

κ. Νικόλαος Βέλλιος

Νικόλαος Δ. Βέλλιος (1900/Καστέλλια Φωκίδος-1987/Λαμία)

1935: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί οδού Σατωβριάνδου 24

1947-1965: Διευθυντής του Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Νοσοκομείο Λαμίας και του Σανατόριο

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΤΑ:

Τσουμάνης Βασίλειος

κ. Βασίλειος Τσουμάνης

Βασίλειος Τσουμάνης (1911/Κουκούλι Ζαγορίου-1989/Άρτα)

1947: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί της οδού Βασιλέως Κωνσταντίνου

1950-1981: Διευθυντής του Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Νοσοκομείο Άρτας

1967: Μετέφερε το ιατρείο του επί της οδού Ορλάνδου 8

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ:

Αργυριάδης Δ., Ράλλης Ν., Ραμπαβίλας Δ., Αρβανιτάκης Γ., Λαλαπάνος Ε.

1898: Το Δημοτικό Νοσοκομείο Πατρών απέκτησε ακτινολογικό μηχάνημα (δωρεά Ανδρέα Κόλλα)

1924: Απεκτήθη νεώτερος ακτινολογικός εξοπλισμός (δωρεά Ν. Γιαννόπουλου), Πρώτος διευθυντής του εργαστηρίου ο Νέστωρ Ράλλης, 1930-1947: Γ. Αρβανιτάκης, 1953-1955: Βασίλειος Νασιόπουλος, 1957-1962: Ιωάννης Παπαδημητρίου

1915: Δημ. Αργυριάδης: ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Ρήγα Φεραίου 83

1924-1960: Νέστωρ Ράλλης (ασκούσε παράλληλα και την Μικροβιολογία):
ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Μαιζώνος 77

1928-1968: Δημ. Ραμπαβίλας: (ασκούσε παράλληλα και την Μικροβιολογία)
ακτινολογικό εργαστήριο

1930-1969: Ευάγγελος Λαλαπάνος: ακτινολογικό εργαστήριο επί των οδών
Κορίνθου και Κολοκοτρώνη

1938-1964: Κων/νος Δημητρακόπουλος: ακτινολογικό εργαστήριο

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΑΡΓΟΣ:

Κυριακόπουλος Ιωάννης

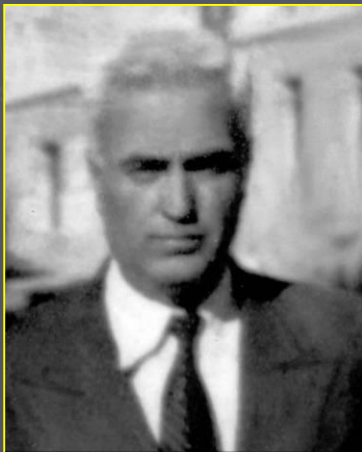
Ιωάννης Α. Κυριακόπουλος (1892/Μαλανδρένι Μυκηνών-
1983/Αθήνα)

Ειδικεύτηκε κοντά στον Καθηγητή Ακτινολογίας Ε. Χάρτ και
διετέλεσε βοηθός του

1925: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί της οδού Κλέοβης 1
(ασκούσε παράλληλα την Φυματιολογία και Παιδιατρική)

1948-1956: Διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου,
Νοσοκομείο Ναυπλίου

1949-1954: Διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου,
Νοσοκομείο Άργους

κ. Ιωάννης Κυριακόπουλος

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ:

Παπαλεωνίδας Τρύφων, Κόκκαλης Παναγιώτης

κ. Τρύφων Παπαλεωνίδας

Τρύφων Λ. Παπαλεωνίδας (1904/Λαστέϊκα Ηλείας-1976/Αθήνα)
1928-1930: Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στην Βιέννη
1930: Ακτινολογικό εργαστήριο επί των οδών Αχιλλέως και Πατρόκλου (ασκούσε παράλληλα και την Παθολογία)
1933: Μετέφερε το ιατρείο του, επί της οδού Πατρών 12-14
1960-1970: Διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Νοσοκομείο Πύργου «Μανωλοπούλειο»

κ. Παναγιώτης Κόκκαλης

Παναγιώτης Β. Κόκκαλης (1887/Σουδενά Καλαβρύτων-1967/Αμαλιάδα)

1926-1928: Ειδικεύτηκε στο Παρίσι στην Ακτινολογία, Παιδιατρική και Φυματιολογία στην Clinique Laennec Saint Antoine κοντά στους καθηγητές Bernar και Bensanson
1930-1935: Ακτινολογικό εργαστήριο στην κεντρική πλατεία του Πύργου
1935: Μετέφερε το ιατρείο στην Αμαλιάδα, επί της οδού Αθ. Διάκου
1955-1960: Διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Νοσοκομείο Αμαλιάδος

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΗ:

Βλασσόπουλος Γεώργιος

Γεώργιος Βλασσόπουλος (1897/Θάνα Μαντινείας-;)

1923-1925: Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στην Βιέννη

1925: Συνέχισε την ειδίκευσή του στο Παρίσι

1927: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί της οδού Νικηταρά 22

Διετέλεσε (επί σειρά ετών) διευθυντής Ακτινολογικού Εργαστηρίου,
Νοσοκομείο Τριπόλεως «*Η Ευαγγελίστρια*»

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗ:

Τριτάκης Παναγιώτης

Παναγιώτης Τριτάκης (1907/Προσήλιο Λακωνίας-1987/Σπάρτη)

1936-1938: Ειδικεύτηκε στο Ακτινολογικό Εργαστήριο του Δημοτικού
Νοσοκομείου Αθηνών κοντά στον Καθηγητή Ακτινολογίας Ε. Χάρτ

1938: Άσκησε την Ακτινολογία στην Χειρουργική Κλινική Μηνακάκη

1952-1982: Διατηρούσε ακτινολογικό εργαστήριο

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΗΝ ΛΑΡΙΣΑ:

Παπαευαγγέλου Ιωάννης, Τσακατούρας Γεώργιος, Στυλόπουλος Αθανάσιος,
Ριζόπουλος Λεωνίδας

Ιωάννης Ε. Παπαευαγγέλου (1904/Τερψιχόρη-1993/Αθήνα)

1930-1932: Ειδικεύτηκε στο Ακτινολογικό Εργαστήριο του Νοσοκομείου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού (υπό την διεύθυνση του Στ. Γκορίτσα)

1933: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί της οδού Κωστή Παλαμά 3

1937: Μετέφερε το ιατρείο του, επί της οδού Δευκαλίωνος 9

Οι πρώτοι ακτινολόγοι της Λάρισας
20 Σεπτεμβρίου 1955: "Η συνάντηση των πέντε"
Απο αριστερά: Παπαευαγγέλου Ι., Ριζόπουλος Λ., Στυλόπουλος Α.,
Τσακατούρας Γ., Χρήστου Ι.

Γεώργιος Χ. Τσακατούρας (1908/Τζιούρτζια-1974/Λάρισα)

Ειδικεύτηκε στο Ακτινολογικό Εργαστήριο του Νοσοκομείου «*Ο Ευαγγελισμός*»
Λίγο πριν την έναρξη του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου άνοιξε ακτινολογικό
εργαστήριο στην περιοχή του Δημοτικού Ωδείου

1939: Μετέφερε το ιατρείο του, επί της συμβολής των οδών Αλ. Παπαναστασίου
και Αθ. Διάκου

Αθανάσιος Λ. Στυλόπουλος (1910/Παλαμά-2003/Λάρισα)

1952: Ακτινολογικό εργαστήριο στο ισόγειο της Κλινικής Ράπτη, το οποίο
αργότερα μετέφερε επί της οδού Παπακυριαζή 5

Λεωνίδας Γ. Ριζόπουλος (1923/Λάρισα-1999)

1951-1952: Ειδικεύτηκε στο Ακτινολογικό Εργαστήριο του Ιπποκράτειου
Νοσοκομείου Αθηνών

1952-1954: Συνέχισε την ειδίκευσή του στο Νοσοκομείο Fondation Curie και
στο Ινστιτούτο Gustave Roussy των Παρισίων

1955-1987: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί της οδού Παπακυριαζή 36

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ:

Ζάμπαλος Ανδρέας

Ανδρέας Απ. Ζάμπαλος (1896/Κατηχώρι Πηλίου-1964/Αθήνα)

1923: Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία και Φυματιολογία στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης, στον Καθηγητή G. Holzknecht

1929-1938: Ακτινολογικό εργαστήριο στην γωνία της οδού Ορμινίου (νυν Καπακαρτάλη και Ρήγα Φεραίου)

1938-1957: Ακτινολογικό εργαστήριο στην Αθήνα, επί της οδού Ρούσβελτ 31

κ. Ανδρέας Ζάμπαλος

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΑ ΤΡΙΚΑΛΑ:

Τριανταφύλλου Αθανάσιος, Τρίππας Αλέξανδρος, Μπρότσης Νικόλαος

Αθανάσιος Τριανταφύλλου (αρχές 1890-1950)

Ακτινολογικό εργαστήριο επί της οδού Ασκληπιού

Αλέξανδρος Μ. Τρίππας (1910/Καστανιά Καλαμπάκας-1995/Τρίκαλα)

Ειδικεύτηκε στο Ακτινολογικό Εργαστήριο του Νοσοκομείου «Ο Ευαγγελισμός»

1955: Ακτινολογικό εργαστήριο, επί της οδού Ματαραγκιώτου 19
Διευθυντής (επί σειρά ετών) Ακτινολογικού Εργαστηρίου, Νοσοκομείο Τρικάλων

κ. Αλέξανδρος Τρίππας

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ:

Παραμυθιώτης Φιλοκτήτης, Στεφανίδης Θεόδωρος
Φιλοκτήτης Σπ. Παραμυθιώτης (1893/Κέρκυρα-1996)

Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Γένοβας όπου και εκπόνησε και την διδακτορική του διατριβή
1925-1928: Ειδικεύτηκε στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου
1928: Ακτινολογικό εργαστήριο (με τον Θεόδωρο Στεφανίδη) επί της οδού Νικολάου Μαντζάρου και εξέδωσαν βιβλίο (36 σελίδων) προς ενημέρωση των ιατρών της Κέρκυρας
1938: Με την αποχώρηση του Θ. Στεφανίδη, διατήρησε το ιατρείο μέχρι το 1962

κ. Φιλοκτήτης Παραμυθιώτης

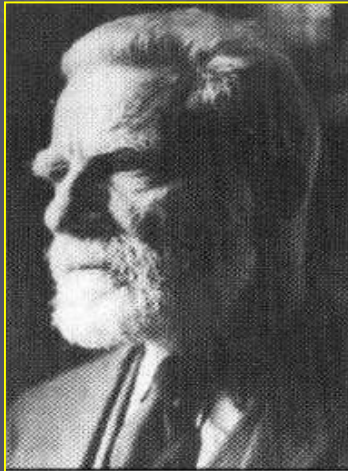
Θεόδωρος Στεφανίδης (1896/Ινδία-1983/Λονδίνο)

Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή των Παρισίων

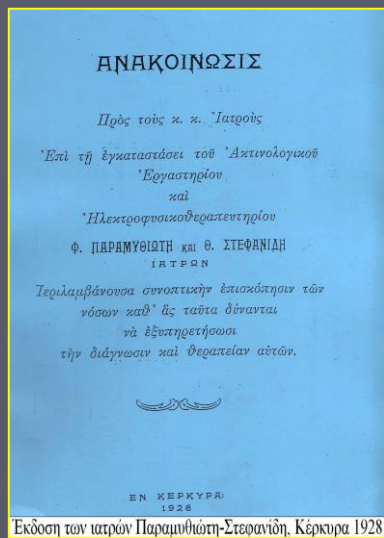
1936: Συνάντησε τον διάσημο φυσιολόγο και συγγραφέα Genald Durell

1938: Ανακάλυψε άγνωστους υδάτινους μικροοργανισμούς, που πήραν το όνομά του (*Cytherois stephanidesi*, *Thermocyclops stephanidesi*, *Schizopera stephanidesi*). Εγκατέλειψε την Κέρκυρα

1946: Εξέδωσε το: «*Climax in Crete*»

κ. Θεόδωρος Στεφανίδης

1945-1961: Ακτινολόγος του Νοσοκομείου Lambeth, Λονδίνο
1948: Εξέδωσε το: «*A survey of the fresh-water biology of Corfu and of certain other regions of Greece*», 1951 το: «*The microscope and the practical principles of observation*», 1965 σειρά ποιημάτων με τον τίτλο: «*The golden face*», 1969 εξέδωσε τα ποιήματα: «*Cities of the mind*» και 1973 το: «*Island trails*»

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΙ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ:

Ακτινολογικές μονάδες: 1923, Ιωσήφ Αληγιζάκης (1889-1966) στο Ηράκλειο,
1924, Γεώργιος Τρανταλίδης (1888-1947) στο Ηράκλειο
Καλλιατάκης Ιωάννης, Πιπεράκης Εμμανουήλ, Μπλαζουδάκης Χαράλαμπος

Εμμανουήλ Πιπεράκης (1898-1985)
1925: Ακτινολογικό εργαστήριο στα Χανιά

Χαράλαμπος Μπλαζουδάκης (1903-1987)
1929: Ακτινολογικό εργαστήριο στα Χανιά
1938: Απέκτησε τον τίτλο της ειδικότητας

Ιωάννης Καλλιατάκης (1906/Νεάπολη Λασιθίου-
1995/Ηράκλειο)

1931-1933: Ειδικεύτηκε στην Ακτινολογία στα Νοσοκομεία Salpetriere και Pitie, ενώ παρακολούθησε και τα μαθήματα Ραδιολογίας της Madame Curie

1934-1936: Ακτινολογικό εργαστήριο στο Ηράκλειο

1936-1937: Μετεκπαιδεύτηκε στην Ακτινοθεραπεία στο Νοσοκομείο Saint Antoine κοντά στον Καθηγητή Salomon

1937-1982: Ακτινολογικό εργαστήριο στο Ηράκλειο

Ολοκληρώνοντας τούτο το πολυσύνθετο ψηφιδωτό της ιστορικής πορείας της Ελληνικής Ακτινολογίας, θα ήθελα με όλο τον σεβασμό που οφείλω αλλά και την βαθιά γνώση που αποκόμισα βαδίζοντας στα χνάρια όλων των Ελλήνων πρωτοπόρων να ψελλίσω: «Σας ευχαριστούμε»

